

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (osmého senátu)

17. prosince 2015 *

„Hospodářská soutěž — Zneužití dominantního postavení — Polský telekomunikační trh — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 102 SFEU — Podmínky uložené historicky zavedeným operátorem pro povolení placeného přístupu nových operátorů k síti a velkoobchodním službám širokopásmového připojení — Legitimní zájem na konstatování protiprávního jednání — Pokuty — Povinnost uvést odůvodnění — Závažnost protiprávního jednání — Polehčující okolnosti — Proporcionalita — Soudní přezkum v plné jurisdikci — Pokyny pro výpočet pokut z roku 2006“

Ve věci T-486/11,

Orange Polska S. A., dříve Telekomunikacja Polska S. A., se sídlem ve Varšavě (Polsko), původně zastoupená M. Modzelewskou de Raad, P. Paśnikiem, S. Hautbourgem, advokáty, A. Howard, barrister a C. Vajdou, QC, poté M. Modzelewskou de Raad, P. Paśnikiem, S. Hautbourgem, A. Howard a D. Beardem, QC,

žalobkyně,

podporovaná

Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji, původně zastoupenou P. Rosiakem, poté K. Karasiewiczem, advokáty,

vedlejší účastníci,

proti

Evropské komisi, původně zastoupené B. Gencarellim, K. Mojzesowicz a G. Kolevou, poté K. Mojzesowicz, G. Kolevou a M. Malferrarim a nakonec G. Kolevou, M. Malferrarim, É. Gippini Fournierem a J. Szczodrowskim, jako zmocněnci,

žalované,

podporované

European Competitive Telecommunications Association, původně zastoupenou P. Alexiadisem a J. MacKenziem, poté J. MacKenziem, solicitors,

vedlejší účastníci,

jejímž předmětem je jednak návrh na úplné nebo částečné zrušení rozhodnutí Komise C (2011) 4378 final ze dne 22. června 2011 v řízení podle článku 102 SFEU (věc COMP/39.525 – Polské telekomunikace) a jednak návrh na snížení pokuty uložené Komisí v článku 2 tohoto rozhodnutí

* Jednací jazyk: angličtina.

TRIBUNÁL (osmý senát),

ve složení D. Gratsias, předseda, M. Kančeva (zpravodajka) a C. Wetter, soudci,
vedoucí soudní kanceláře: L. Grzegorzcyk, rada,
s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 26. června 2015,
vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Žalobkyně, Orange Polska S. A., je telekomunikačním podnikem vytvořeným poté, co Telekomunikacja Polska S. A. (dále jen „TP“) převzala dne 7. listopadu 2013 dvě společnosti: Orange Polska sp. z o.o. a Polska Telefonia Komórkowa sp. z o.o. (dále jen „PTK“). Žalobkyně je tedy právní nástupkyní společnosti TP, která je telekomunikačním podnikem založeným v roce 1991 v návaznosti na privatizaci bývalého státního monopolu „Poczta Polska, Telegraf i Telefon“.
- 2 Evropská komise přijala dne 22. června 2011 rozhodnutí C (2001) 4378 final v řízení podle článku 102 SFEU (věc COMP/39.525 – Polské telekomunikace) (dále jen „napadené rozhodnutí“), které bylo určeno společnosti TP.

1. Technologický, právní a skutkový rámec napadeného rozhodnutí

- 3 Napadené rozhodnutí se týká poskytování velkoobchodních služeb širokopásmového internetového připojení prostřednictvím zpřístupnění účastnického vedení v Polsku v letech 2005–2009.
- 4 Účastnické vedení označuje fyzický metalický pár vodičů pevné veřejné telefonní sítě, který spojuje koncový bod sítě v prostorách účastníka s hlavním rozvaděčem nebo obdobným zařízením v pevné veřejné telefonní síti.
- 5 Zpřístupnění účastnického vedení umožňuje novým subjektům na trhu, nazvaným zpravidla „alternativní operátoři“, na rozdíl od historicky zavedených operátorů telekomunikačních sítí – aby využívaly stávající telekomunikační infrastrukturu, která náleží těmto historicky zavedeným operátorům, za účelem nabídky různých služeb koncovým uživatelům, a to v konkurenci s historicky zavedenými operátory. Zpřístupnění účastnického vedení se vyvíjelo a bylo upraveno v rámci liberalizace telekomunikačního odvětví. Hlavním důvodem tohoto vývoje byla skutečnost, že pro alternativní operátory nebylo ekonomicky únosné zdvojit telekomunikační infrastrukturu, která by byla z hlediska technologického výkonu a zeměpisného rozsahu srovnatelná s infrastrukturou historicky zavedených operátorů.
- 6 Zpřístupnění účastnického vedení v Evropské unii bylo provedeno podle koncepce nazvané „stupnice investic“. Podle této koncepce si alternativní operátoři za účelem připojení k síti historicky zavedeného operátora nejprve zvolí taková nejméně nákladná technologická řešení, jako je velkoobchodní pronájem linek, které náleží historicky zavedenému operátorovi. Jakmile poté alternativní operátoři získají své zákazníky, přistoupí k řešením, která vyžadují více investic do vybudování součástí jejich vlastní sítě, která je připojena k síti historicky zavedeného operátora. I když jsou tato posledně uvedená řešení finančně náročnější, poskytují alternativním operátorům více samostatnosti vůči historicky zavedenému operátorovi a umožní nabízet účastníkům komplexnější a různorodější služby.

- 7 Mezi jednotlivé telekomunikační služby, které mohou být poskytovány koncovým uživatelům prostřednictvím účastnického vedení, náleží širokopásmový přenos dat pro pevné internetové připojení a pro multimediální aplikace založené na digitální technologii účastnických linek (Digital Subscriber Line – DSL).
- 8 Pevné širokopásmové internetové připojení lze rovněž poskytovat na základě dalších technologií, které využívají jiné infrastruktury, např. nové vedení s vysokokapacitním optickým vláknem, infrastruktury kabelového televizního vysílání (technologie kabelových modemů) nebo sítě LAN Ethernet, jejichž územní rozsah lze rozšířit využíváním technologií WLAN, které umožňují přenos dat prostřednictvím rádiových vln (Wireless-Fidelity nebo Wi-Fi). Velikost těchto infrastruktur je nicméně obecně omezená a jejich rozvoj vyžaduje významné investice.
- 9 Využívání stávajících infrastruktur, které zahrnují velmi rozsáhlá zeměpisná území, tak vysvětluje oblíbenost technologie DSL ve srovnání s alternativními technologiemi. Podíl technologie DSL na trhu technologií umožňujících pevné připojení k širokopásmovému internetu zůstal v Polsku mezi roky 2005 a 2010 stále na úrovni přesahující 50 %, ačkoli se snížil (z 62 % na více než 50 %).
- 10 Alternativní operátoři, kteří si přejí nabízet koncovým uživatelům služby širokopásmového internetového připojení na základě technologie DSL, mohou zakoupit u historicky zavedeného operátora sítě velkoobchodní produkty širokopásmového připojení. V období, na které se vztahuje napadené rozhodnutí, existovaly na polském trhu dva velkoobchodní produkty širokopásmového připojení, a to jednak zpřístupnění účastnického vedení jako takové (Local Loop Unbundling, dále jen „připojení na bázi LLU“) a jednak připojení nazvané „širokopásmové“ (Beatstream Access, dále jen „připojení na bázi BSA“).
- 11 Připojení na bázi LLU se od připojení na bázi BSA odlišuje kromě technologických způsobů dvěma základními prvky. Zaprvé připojení na bázi LLU vyžaduje, aby alternativní operátoři vybudovali části jejich vlastní sítě za účelem fyzického přístupu k infrastrukturám sítě historicky zavedeného operátora. V důsledku toho vyžaduje toto připojení vyšší investice alternativních operátorů. Zadruhé toto připojení poskytuje alternativním operátorům lepší kontrolu parametrů služeb nabízených drobným zákazníkům a umožňuje, aby jim nabídli jak služby internetového připojení, tak služby hlasové komunikace. I když je připojení na bázi BSA levnější, znamená pro alternativní operátory více technologických překážek.
- 12 Připojení k síti historicky zavedeného operátora, které se uskutečňuje na bázi BSA nebo LLU je proces, který probíhá v několika fázích. Lze rozlišit tři základní fáze připojení k síti. Zaprvé alternativní operátoři vyjednávají s historicky zavedeným operátorem dohody, které se týkají podmínek připojení k jeho síti. Zadruhé se alternativní operátoři připojí k síti historicky zavedeného operátora. Zatřetí alternativní operátoři požádají o přístup k účastnickým linkám a připojí se k nim. Každá z těchto fází připojení je rozdělena do několika dalších fází, které závisejí zejména na technologických řešeních, která se používají pro připojení na bázi BSA a LLU. Během těchto tří fází mohou alternativní operátoři požadovat po historicky zavedeném operátorovi, aby jim sdělil obecné informace o jeho síti.
- 13 Zpřístupnění účastnického vedení je na unijní úrovni upraveno zejména na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2887/2000 ze dne 18. prosince 2000 o zpřístupnění účastnického vedení (Úř. věst. L 336, s. 4; Zvl. vyd. 13/26, s. 83) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) (Úř. věst. L 118, s. 33; Zvl. vyd. 13/29, s. 349). Ustanovení těchto právních předpisů byla v Polsku provedena před jeho vstupem do Unie na základě postupných změn ustanovení ustawa Prawo telekomunikacyjne (zákon o telekomunikacích).
- 14 Podle tohoto právního rámce je operátor určený vnitrostátním regulačním orgánem jako operátor s významnou tržní silou, kterým je obvykle historicky zavedený operátor, v podstatě povinen poskytnout alternativním operátorům přístup k účastnickému vedení a souvisejících služeb za

transparentních, spravedlivých a nediskriminačních podmínek, které jsou alespoň tak příznivé, jako jsou podmínky stanovené v referenční nabídce. Referenční nabídka je přijata v rámci správního řízení, které probíhá u vnitrostátního regulačního orgánu. Operátor s významnou tržní silou musí připravit návrh referenční nabídky a předložit ji ke schválení uvedenému orgánu. Návrh referenční nabídky je poté projednán s účastníky trhu. Vnitrostátní regulační orgán je oprávněn nařídít změny návrhu referenční nabídky a po skončení projednání přijme rozhodnutí, kterým se provádí konečná referenční nabídka.

- 15 Vnitrostátní regulační orgán má kromě úlohy, kterou má v rámci stanovení operátora s významnou tržní silou a přijetí referenční nabídky, další pravomoci. Jedná z vlastního podnětu nebo na žádost dotčeného operátora, aby zejména zajistil nediskriminaci, spravedlivou hospodářskou soutěž a efektivitu na trhu a přijímá závazná rozhodnutí, která jsou nezbytná pro vyřešení sporů mezi operátorem s významnou tržní silou a alternativními operátory.
- 16 Vnitrostátní regulační orgán v Polsku, a to předseda Urząd Telekomunikacji i Poczty (Úřad pro telekomunikace a poštu), který byl nahrazen od 16. ledna 2006 předsedou Urząd Komunikacji Elektronicznej (Úřad pro elektronickou komunikaci, dále jen „UKE“), konstatoval, že TP má významnou sílu na velkoobchodním trhu širokopásmového připojení. Společnost TP tedy byla povinna zajistit alternativním operátorům transparentní a nediskriminační přístup ke své širokopásmové síti a předložit referenční nabídky, které lze použít pro služby připojení na bázi BSA a služby připojení na bázi LLU. Tyto nabídky byly poté, co je projednaly dotčené strany, provedeny na základě rozhodnutí UKE. První referenční nabídka týkající se připojení na bázi LLU byla přijata dne 28. února 2005 a první referenční nabídka týkající se služeb připojení na bázi BSA (dále jen „referenční nabídka pro BSA“) byla přijata dne 10. května 2006. Tyto nabídky byly poté opakovaně změněny na základě několika po sobě následujících rozhodnutí UKE.
- 17 Od roku 2006 UKE tak několikrát zakročil, aby napravit skutečnost, že společnost TP nesplnila regulační povinnost, a uložil ji rovněž pokuty. V roce 2009 UKE zahájil řízení, které mělo vést k funkčnímu oddělení společnosti TP. Aby TP zabránila tomuto funkčnímu oddělení, podepsala dne 22. října 2009 s UKE protokol o dohodě (dále jen „dohoda s UKE“), podle něhož se především dobrovolně zavázala, že splní své regulační povinnosti, uzavře dohody s alternativními operátory o podmínkách připojení za podmínek, které jsou v souladu s relevantními referenčními nabídkami, a bude dodržovat zásadu nediskriminace alternativních operátorů. Kromě toho se zavázala, že zavede systém odhadující objednávky alternativních operátorů, zpřístupní své aplikace, aby alternativním operátorům umožnila získat nezbytné obecné informace, a ukončí soudní řízení, která zahájila proti rozhodnutím UKE, kterými se provádějí referenční nabídky nebo mění dohody o podmínkách připojení, které uzavřela s alternativními operátory. Společnost TP se konečně zavázala, že investuje do modernizace své širokopásmové sítě, aby vybuodovala alespoň 1 200 000 nových širokopásmových linek.

2. Správní řízení

- 18 Komise provedla v době od 23. do 26. září 2008 ve spolupráci s Urząd Ochrony Konkurencji i Konumentów, polským orgánem pro hospodářskou soutěž, kontroly v prostorách společnosti TP ve Varšavě (Polsko) podle čl. 20 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích [101 SFEU] a [102 SFEU] (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).
- 19 Dne 17. dubna 2009 Komise rozhodla zahájit vůči společnosti TP řízení podle článku 2 nařízení Komise (ES) č. 773/2004 ze dne 7. dubna 2004 o vedení řízení Komise podle článků [101 SFEU] a [102 SFEU] (Úř. věst. L 123, s. 18; Zvl. vyd. 08/03, s. 81).

- 20 Komise přijala dne 26. února 2010 oznámení námitek, na něž TP odpověděla dne 2. června 2010. Na žádost společnosti TP bylo dne 10. září 2010 uspořádáno slyšení.
- 21 Dne 28. ledna 2011 zaslala Komise společnosti TP dopis, ve kterém ji upozornila na některé důkazy týkající se námitek, které Komise vznesla a upřesnila, že by uvedené námítky mohla použít v případném konečném rozhodnutí (dále jen „dopis popisující skutkové okolnosti“). Společnost TP na tento dopis odpověděla dopisem ze dne 7. března 2011.

3. Napadené rozhodnutí

- 22 Komise přijala dne 22. června 2011 napadené rozhodnutí, jež bylo společnosti TP oznámeno dne 24. června 2011. Shrnutí tohoto rozhodnutí bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ze dne 9. listopadu 2011 (Úř. věst. C 324, s. 7).
- 23 V napadeném rozhodnutí Komise definovala tři relevantní trhy s produkty, a to:
- velkoobchodní trh s širokopásmovým připojením (velkoobchodní trh s připojením na bázi BSA);
 - velkoobchodní trh s (fyzickým) přístupem k infrastrukturám sítě (včetně plného zpřístupnění účastnického vedení nebo sdíleného přístupu k účastnickému vedení) v pevném místě (velkoobchodní trh s připojením na bázi LLU),
 - maloobchodní hromadný trh, který je navazujícím trhem standardních širokopásmových produktů nabízených v pevném místě telekomunikačními operátory svým koncovým zákazníkům, ať již prostřednictvím technologie DSL, kabelovým modemem, LAN/WLAN nebo dalšími technologiemi s výjimkou mobilních širokopásmových služeb (body 581 až 625 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 24 Relevantní zeměpisný trh zahrnuje podle napadeného rozhodnutí veškeré území Polska (bod 626 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 25 Komise konstatovala, že TP je v Polsku jediným velkoobchodním dodavatelem širokopásmového připojení na bázi BSA a LLU. Co se týče maloobchodního trhu, Komise shledala, že TP má na tomto trhu dominantní postavení, jelikož z hlediska tržeb se její tržní podíly nacházely v rozmezí 46 až 57 % a z hlediska počtu linek měla tržní podíly v rozmezí 40 až 58 % (body 669, 672 a 904 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 26 Komise měla za to, že TP zneužila své dominantní postavení na polském velkoobchodním trhu s připojením na bázi BSA a polském velkoobchodním trhu s připojením na bázi LLU tím, že odmítla poskytnout přístup ke své síti a odmítla poskytnout velkoobchodní produkty BSA a LLU (bod 803 odůvodnění napadeného rozhodnutí a článek 1 napadeného rozhodnutí). Cílem tohoto zneužití, k němuž došlo na velkoobchodním trhu, bylo ochránit postavení společnosti TP na maloobchodním trhu (body 710 a 865 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 27 Komise měla za to, že TP vytvořila strategii, kterou potvrdily některé vnitřní dokumenty společnosti TP, jejímž cílem bylo omezení hospodářské soutěže ve všech fázích procesu přístupu ke své síti (body 707 až 711 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

- 28 Komise uvedla, že za účelem provedení této strategie uskutečňovala TP komplexní chování, které se skládalo z následujících pěti prvků:
- návrh nepřiměřených podmínek v dohodách o přístupu k produktům BSA a LLU, který byl určen alternativním operátorům, tj. vyloučení nebo změna smluvních ujednání a prodloužení lhůt v neprospěch alternativních operátorů (body 165 až 295 a 714 až 721 odůvodnění napadeného rozhodnutí);
 - zdržování procesu vyjednávání smluv o přístupu k produktům BSA a LLU (body 296 až 374 a 722 až 747 odůvodnění napadeného rozhodnutí);
 - omezení přístupu ke své síti (body 375 až 443 a 748 až 762 odůvodnění napadeného rozhodnutí);
 - omezení přístupu k účastnickým linkám (body 444 až 510 a 763 až 782 odůvodnění napadeného rozhodnutí);
 - odmítnutí poskytnout spolehlivé a správné obecné informace, které byly nezbytné pro alternativní operátory k přijetí rozhodnutí ohledně připojení (body 511 až 565 a 783 až 792 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 29 Komise zdůraznila, že výše uvedené praktiky společnosti TP měly na alternativní operátory, kteří čelili překážkám v každé fázi procesu přístupu k velkoobchodním produktům společnosti TP, kumulativní účinek. Uvedla, že ačkoli by se mohlo zdát, že každá z těchto překážek, kterou TP vytvořila, je-li posuzována jednotlivě, nezpůsobuje nepříjemnosti, celkově představují zneužívající jednání, jehož cílem je znemožnit alternativním operátorům přístup k velkoobchodnímu trhu s širokopásmovým připojením (bod 713 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 30 Komise dospěla k závěru, že zneužívající jednání, kterého se TP dopustila, představuje jediné a trvající protiprávní jednání podle článku 102 SFEU. Měla za to, že toto protiprávní jednání začalo dne 3. srpna 2005, tj. dne, kdy byla zahájena první jednání mezi společností TP a alternativními operátory, která se týkala přístupu k síti společnosti TP na základě referenční nabídky na připojení na bázi LLU, a že toto protiprávní jednání trvalo alespoň do 22. října 2009, tj. do dne, kdy – po zahájení řízení ze strany Komise – došlo k podepsání dohody s UKE (článek 1 a bod 909 odůvodnění napadeného rozhodnutí, dále jen „období protiprávního jednání“).
- 31 Za toto porušení článku 102 SFEU uložila Komise společnosti TP pokutu, která byla vypočtena na základě pravidel stanovených v pokynech o metodě stanovování pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003 (Úř. věst. 2006, C 210, s. 2, dále jen „pokyny z roku 2006“).
- 32 Komise nejprve stanovila základní částku pokuty tak, že zohlednila 10 % průměrné hodnoty tržeb, kterých TP na dotčených trzích dosáhla a vynásobila takto získané číslo faktorem 4,2, který odpovídal době trvání protiprávního jednání ve výši čtyř let a dvou měsíců. Základní výše pokuty stanovená na základě tohoto výpočtu činila 136 000 000 eur (body 898 až 912 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 33 Komise dále rozhodla, že neupraví základní částku pokuty v závislosti na přitěžujících nebo polehčujících okolnostech. Odmítla zejména zohlednit jako polehčující okolnosti skutečnosti, které TP uplatnila ve svém dopise ze dne 7. března 2011, kterým odpověděla na dopis popisující skutkové okolnosti (body 914 až 916 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 34 Komise konečně uznala, že jednání společnosti TP, na které se vztahuje napadené rozhodnutí, bylo rovněž předmětem rozhodnutí UKE, kterými posledně uvedený uložil společnosti TP pokuty za nesplnění jejich regulačních povinností. Za účelem zohlednění těchto pokut Komise odečetla jejich výši ze základní částky pokuty a stanovila konečnou pokutu ve výši 127 554 194 eur.

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

- 35 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 2. září 2011 podala žalobkyně projednávanou žalobu.
- 36 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 23. prosince 2011 podala Netia S. A. návrh na vstup do řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Komise.
- 37 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 28. prosince 2011 podala společnost Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji (dále jen „PIIT“) návrh na vstup do řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání žalobkyně.
- 38 Komise předložila svou žalobní odpověď dne 13. ledna 2012.
- 39 Dopisem ze dne 10. února 2012 požádala žalobkyně o důvěrné zacházení s určitými informacemi, které se nacházejí v žalobě a jejích přílohách, ve vztahu ke společnosti Netia S. A. a společnosti PIIT.
- 40 Dopisem ze dne 9. března 2012 požádala žalobkyně o důvěrné zacházení s určitými informacemi, které se nacházejí v žalobní odpovědi, ve vztahu ke společnosti Netia S. A. a společnosti PIIT.
- 41 Dopisem ze dne 4. dubna 2012 požádala žalobkyně o důvěrné zacházení s určitými informacemi, které se nacházejí v replice, ve vztahu ke společnosti Netia S. A. a společnosti PIIT.
- 42 Usnesením ze dne 29. června 2012 povolil předseda prvního senátu Tribunálu vedlejší účastenství společnosti Netia.
- 43 Dne 21. září 2012 předložila Netia svůj spis vedlejšího účastníka.
- 44 Usnesením ze dne 7. listopadu 2012 povolil předseda prvního senátu Tribunálu vedlejší účastenství společnosti PIIT.
- 45 Dopisem ze dne 17. prosince 2012 požádala žalobkyně o důvěrné zacházení s některými informacemi, které se nacházejí v přílohách dupliky, ve vztahu ke společnosti Netia S. A. a PIIT. Dalším dopisem z téhož dne požádala žalobkyně o důvěrné zacházení s některými informacemi, které se nacházejí v přílohách spisu společnosti Netia jakožto vedlejší účastnice, ve vztahu ke společnosti PIIT.
- 46 Podáním došlým soudní kanceláři dne 24. ledna 2013 podala European Competitive Telecommunications Association (dále jen „asociace ECTA“) návrh na vstup do řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Komise.
- 47 Dne 1. února 2013 předložila PIIT svůj spis vedlejšího účastníka. Žalobkyně nepožádala o důvěrné zacházení s informacemi, které se nacházejí v tomto spise.
- 48 Dopisem ze dne 15. února 2013 vznesla žalobkyně námitky vůči vedlejšímu účastenství asociace ECTA.
- 49 Dopisem ze dne 17. března 2013 Komise předložila své vyjádření ke spisu společnosti PIIT jakožto vedlejší účastnice.
- 50 Dopisem ze dne 19. března 2013 předložila žalobkyně své vyjádření ke spisu společnosti Netia jakožto vedlejší účastnice. Komise nepodala vyjádření k tomuto spisu vedlejší účastnice.
- 51 Dopisem ze dne 14. dubna 2013 předložila žalobkyně vyjádření ke spisu společnosti PIIT jakožto vedlejší účastnice.

- 52 Dopisem ze dne 29. května 2013 požádala žalobkyně o důvěrné zacházení ve vztahu ke společnosti Netia S. A. a společnosti PIIT, pokud jde o některé informace, které se nacházejí v přílohách k jejímu vyjádření ke spisu společnosti Netia jakožto vedlejší účastnice.
- 53 Žádná ze žádostí o důvěrné zacházení, které žalobkyně podala, nebyla napadena.
- 54 Usnesením předsedy prvního senátu Tribunálu ze dne 3. září 2013 bylo asociaci ECTA povoleno vedlejší účastenství v projednávané věci na podporu návrhových žádání Komise, přičemž tato účast byla podle čl. 116 odst. 6 jednacího řádu Tribunálu ze dne 2. května 1991 omezena na předložení vyjádření během ústní části řízení.
- 55 Vzhledem k tomu, že se změnilo složení senátů Tribunálu, byl soudce zpravodaj přidělen k osmému senátu, kterému byla tudíž tato věc přidělena.
- 56 Dopisem ze dne 5. listopadu 2014 vzala Netia své vedlejší účastenství v tomto řízení zpět.
- 57 Dopisem ze dne 17. prosince 2014 předložila Komise své vyjádření ke zpětvzetí návrhu společnosti Netia na vstup vedlejšího účastníka do řízení.
- 58 Usnesením ze dne 26. února 2015 vyškrtl předseda osmého senátu Tribunálu z rejstříku vedlejší účastenství společnosti Netia a rozhodl, že ponese vlastní náklady řízení.
- 59 Na základě zprávy soudce zpravodaje rozhodl Tribunál (osmý senát) o zahájení ústní části řízení a v rámci organizačních procesních opatření vyzval účastnice řízení, aby odpověděly na písemné otázky. Účastnice řízení této žádosti vyhověly ve stanovené lhůtě.
- 60 Řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání dne 26. června 2015.
- 61 Žalobkyně podporovaná společností PIIT navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil napadené rozhodnutí v plném rozsahu;
 - podpůrně, zrušil článek 2 napadeného rozhodnutí v plném rozsahu;
 - ještě podpůrněji snížil výši pokuty uložené v článku 2 napadeného rozhodnutí;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 62 Komise podporovaná asociací ECTA navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl žalobu jako neopodstatněnou;
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

1. *K rozsahu sporu*

- 63 Svým prvním a druhým bodem návrhových žádání žalobkyně navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí v plném rozsahu a podpůrně zrušení článku 2 tohoto rozhodnutí. Třetím bodem návrhových žádání žalobkyně vyzývá Tribunál, aby ještě podpůrněji změnil výši pokuty. Je tedy třeba postupně přezkoumat návrhová žádání směřující ke zrušení a návrhová žádání směřující ke změně výše pokuty.
- 64 Je třeba nicméně bez dalšího zdůraznit, že na podporu svých návrhových žádání směřujících ke změně uplatňuje žalobkyně dva žalobní důvody, přičemž první vychází z nesprávného právního posouzení a nesprávného posouzení skutkového stavu ohledně výpočtu základní částky pokuty a druhý žalobní důvod vychází z nesprávného právního posouzení a nesprávného posouzení skutkového stavu, jakož i z nezohlednění polehčujících okolností. Je nutno konstatovat, že takové žalobní důvody zamýšlí postihnout porušení právní normy, a mohou tedy vést k částečnému zrušení napadeného rozhodnutí, pokud je prokázána jejich opodstatněnost. Spadají tedy pod přezkum legality unijním soudem, a nikoli jako takové do pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci posledně uvedeného.
- 65 Je totiž třeba připomenout, že pravomoc soudního přezkumu v plné jurisdikci, kterou podle článku 261 SFEU Tribunálu přiznává článek 31 nařízení č. 1/2003, jej opravňuje k tomu, aby nad rámec pouhého přezkumu legality sankce, jež mu umožňuje pouze zamítnout žalobu na neplatnost nebo zrušit napadený akt, nahradil posouzení Komise svým posouzením, a v důsledku toho změnil napadený akt s přihlédnutím ke všem skutkovým okolnostem, aniž by jej zrušil, a to zejména tak, že upraví výši uložené pokuty, pokud je mu otázka výše pokuty předložena k posouzení (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 8. února 2007, *Groupe Danone v. Komise*, C-3/06 P, Sb. rozh., EU:C:2007:88, body 61 a 62; ze dne 3. září 2009, *Prym a Prym Consumer v. Komise*, C-534/07 P, Sb. rozh., EU:C:2009:505, bod 86, a ze dne 5. října 2011, *Romana Tabacchi v. Komise*, T-11/06, Sb. rozh., EU:T:2011:560, bod 265).
- 66 Z judikatury rovněž vyplývá, že žaloba směřující k tomu, aby unijní soud přezkoumal v plné jurisdikci rozhodnutí o uložení sankce, což je pravomoc přiznaná článkem 261 SFEU, avšak provedená v rámci článku 263 SFEU, tedy nutně zahrnuje nebo obsahuje návrh na úplné nebo částečné zrušení tohoto rozhodnutí (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 9. listopadu 2004, *FNICGV v. Komise*, T-252/03, Sb. rozh., EU:T:2004:326, bod 25).
- 67 Teprve poté, co unijní soud ukončil přezkum legality rozhodnutí, které mu bylo předloženo, ve světle žalobních důvodů, které mu byly předloženy, jakož i důvodů, které případně uplatnil i bez návrhu, mu přísluší, pokud nezruší uvedené rozhodnutí v plném rozsahu, výkon soudního přezkumu v plné jurisdikci, aby jednak vyvodil důsledky ze svého závěru ohledně legality tohoto rozhodnutí a jednak na základě skutečností, které mu byly předloženy k přezkoumání (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 8. prosince 2011, *KME Germany a další v. Komise*, C- 389/10 P, Sb. rozh., EU:C:2011:816, bod 131, a ze dne 10. července 2014, *Telefónica a Telefónica de España v. Komise*, C-295/12 P, Sb. rozh., EU:C:2014:2062, bod 213), rozhodl, zda je třeba, ke dni přijetí jeho rozhodnutí (rozsudky ze dne 11. července 2014, *Esso a další v. Komise*, T-540/08, Sb. rozh., EU:T:2014:630, bod 133; *Sasol a další v. Komise*, T- 541/08, Sb. rozh., EU:T:2014:628, bod 438, a *RWE a RWE Dea v. Komise*, T-543/08, Sb. rozh., EU:T:2014:627, bod 257), nahradit posouzení Komise svým posouzením, aby výše pokuty byla přiměřená.
- 68 V důsledku toho žalobní důvody předložené žalobkyní na podporu jejích návrhových žádání směřujících ke změně budou přezkoumány ve světle jejích návrhových žádání směřujících ke zrušení v rozsahu, v němž ve skutečnosti vznáší pouze otázky legality. Pokud se ukáže, že uvedené žalobní důvody jsou opodstatněné, přičemž je třeba připomenout, že nemohou vést ke zrušení napadeného rozhodnutí v plném rozsahu (viz bod 64 výše), bude tato skutečnost zohledněna v rámci soudního

přezkumu Tribunálu v plné jurisdikci. Stejně tak, pokud z přezkumu těchto žalobních důvodů vyplýne, že některá z výtek týkající se např. úvah o spravedlnosti (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 17. prosince 1959, *Macchiorlatti Dalmas v. Vysoký úřad*, 1/59, Recueil, EU:C:1959:29, bod 425), by mohla podpořit uvedená návrhová žádání směřující ke změně, bude tato výtky samozřejmě v tomto ohledu přezkoumána.

2. K návrhovým žádáním směřujícím ke zrušení

K návrhovým žádáním směřujícím ke zrušení napadeného rozhodnutí v plném rozsahu

- 69 Na podporu tohoto bodu návrhových žádání žalobkyně vznáší jediný žalobní důvod, který vychází z nesprávného právního posouzení a nedostatku odůvodnění, které se týká legitimního zájmu na konstatování protiprávního jednání, k němuž došlo v minulosti.
- 70 Na podporu tohoto jediného žalobního důvodu, který je však třeba rozdělit do dvou různých výtek, jelikož je třeba rozlišit otázku povinnosti uvést odůvodnění, která vyžaduje existenci významných skutkových a právních okolností v napadeném rozhodnutí, z něhož musí jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, a otázku opodstatněnosti odůvodnění předloženého uvedeným orgánem (rozsudky ze dne 2. dubna 1998, *Komise v. Sytraval a Brink's France*, C-367/95 P, EU:C:1998:154, Recueil, bod 67, a ze dne 16. října 2014, *Eurallumina v. Komise*, T-308/11, Sb. rozh., EU:T:2014:894, bod 33), žalobkyně tvrdí, že z článku 7 nařízení č. 1/2003 vyplývá, že pokud Komise přijme rozhodnutí, kterým konstatuje protiprávní jednání, k němuž došlo v minulosti, musí prokázat legitimní zájem na pokračování šetření a ve svém rozhodnutí jej vysvětlit odpovídajícím způsobem. Povinnost prokázat a odůvodnit legitimní zájem je nezávislá na otázce, zda Komise svým rozhodnutím uloží pokutu, či nikoli.
- 71 Podle žalobkyně je tento výklad článku 7 nařízení č. 1/2003 v souladu s judikaturou Soudního dvora, zejména s rozsudky ze dne 2. března 1983, *GVL v. Komise* (7/82, Recueil, EU:C:1983:52), a ze dne 6. října 2005, *Sumitomo Chemical a Sumika Fine Chemicals v. Komise* (T-22/02 a T-23/02, Sb. rozh., EU:T:2005:349). Je rovněž odůvodněn nezbytností zajistit dodržování procesních záruk uvedených v článku 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen la „EÚLP“), podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950, a v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie.
- 72 Žalobkyně připomíná, že podle napadeného rozhodnutí bylo protiprávní jednání vytýkané společnosti TP ukončeno dne 22. října 2009, tedy před přijetím napadeného rozhodnutí dne 22. června 2011. Jelikož v napadeném rozhodnutí Komise nijak neprokázala svůj legitimní zájem na pokračování šetření a konstatování tohoto protiprávního jednání, uvedené rozhodnutí je stíženo nesprávným právním posouzením a nedostatkem odůvodnění, a musí být tedy zrušeno v plném rozsahu.
- 73 Komise argumenty žalobkyně popírá a navrhuje zamítnutí projednávaného žalobního důvodu.
- 74 V tomto ohledu, co se týče nejprve výtky vycházející z nedostatku odůvodnění, které se týká toho, zda existoval legitimní zájem na konstatování protiprávního jednání, k němuž došlo v minulosti, je třeba nejprve připomenout, že podle čl. 7 odst. 1 nařízení č. 1/2003:

„Pokud Komise na základě stížnosti nebo z vlastního podnětu zjistí jednání v rozporu s články [101 SFEU] nebo [102 SFEU], může svým rozhodnutím nařídit, aby dotyčné podniky a sdružení podniků takové protiprávní jednání ukončily. Za tím účelem jim může ukládat nápravná opatření z hlediska tržního chování nebo nápravná opatření strukturální, která jsou přiměřená protiprávnímu jednání [...] Pokud má na tom Komise oprávněný [legitimní] zájem, může rovněž konstatovat, že došlo k protiprávnímu jednání v minulosti.“

- 75 Toto ustanovení musí být vykládáno ve světle odůvodnění návrhu nařízení Rady o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích [101 SFEU] a [102 SFEU] a kterým se mění nařízení (EHS) č. 1017/68, (EHS) č. 2988/74, (EHS) č. 4056/86 a (EHS) č. 3975/87 („dále jen nařízení o provádění článku [101 SFEU] a [102 SFEU]“) (Úř. věst. 2000, C 365 E, s. 284). Odůvodnění k článku 7 uvádí, že se v tomto ustanovení stanoví, že „Komise je oprávněna přijmout rozhodnutí, kterým se konstatuje protiprávní jednání, nikoli pouze nařizuje-li ukončení protiprávního jednání nebo ukládá-li pokutu, nýbrž i v případě, kdy je protiprávní jednání ukončeno a Komise pokutu neukládá [; v] souladu s judikaturou Soudního dvora je pravomoc svěřená Komisi, pokud jde o přijetí rozhodnutí, kterým se konstatuje protiprávní jednání, za takových okolností nicméně omezena na případy, kdy Komise má legitimní zájem tak učinit [; m]ůže tak tedy učinit např. pokud existuje riziko, že adresát rozhodnutí se znovu dopustí protiprávního jednání nebo pokud případ vyvolává nové problémy, které je třeba ve veřejném zájmu objasnit.“
- 76 Z výše uvedeného vyplývá, že je na Komisi, aby prokázala legitimní zájem na konstatování protiprávního jednání, jestliže je současně toto protiprávní jednání ukončeno a Komise neuloží pokutu.
- 77 Tento závěr je v souladu s judikaturou Tribunálu, kterou uplatnila žalobkyně ve svých písemnostech a s novější judikaturou, která v podstatě uznává souvislost mezi jednak povinností prokázat legitimní zájem na konstatování protiprávního jednání, která je Komisi uložena a jednak promlčení její pravomoci uložit pokuty. Tribunál totiž rozhodl, že promlčení pravomoci Komise uložit pokuty nemůže ovlivnit její implicitní pravomoc konstatovat protiprávní jednání. Výkon této implicitní pravomoci přijmout rozhodnutí, kterým se konstatuje protiprávní jednání, však je po uplynutí promlčecí lhůty podmíněn tím, že Komise prokáže, že má legitimní zájem učinit takové konstatování (rozsudky ze dne 16. listopadu 2006, *Peróxidos Orgánicos v. Komise*, T-120/04, Sb. rozh., EU:T:2006:350, bod 18, a ze dne 6. února 2014, *Elf Aquitaine v. Komise*, T-40/10, EU:T:2014:61, body 282 a 284 až 287).
- 78 Z toho vyplývá, že výklad čl. 7 odst. 1 nařízení č. 1/2003, který zastává žalobkyně, podle něhož Komise musí prokázat, že má legitimní zájem na konstatování protiprávního jednání, k němuž došlo v minulosti, bez ohledu na skutečnost, zda za toto protiprávní jednání uloží pokutu, je nesprávný. Jelikož tento orgán nemá v tomto bodě povinnost uvést odůvodnění, je třeba první část žalobního důvodu zamítnout.
- 79 Dále v rozsahu, v němž je v projednávaném případě nesporné, že pravomoc Komise uložit pokuty nebyla promlčena a že se Komise rozhodla společnosti TP uložit pokutu, žalobkyně neprávem vytýká Komisi, že se dopustila nesprávného právního posouzení tím, že v napadeném rozhodnutí neprokázala, že měla legitimní zájem na konstatování protiprávního jednání, k němuž došlo v minulosti. Druhá část prvního žalobního důvodu tedy musí být rovněž zamítnuta.
- 80 Tento žalobní důvod je tedy třeba zamítnout jako neopodstatněný, a proto je třeba zamítnout i bod návrhových žádání směřujících ke zrušení napadeného rozhodnutí v plném rozsahu.

K návrhovým žádáním směřujícím k částečnému zrušení napadeného rozhodnutí

- 81 Žalobkyně předložila v žalobě dva žalobní důvody na podporu tohoto bodu návrhových žádání směřujících k částečnému zrušení napadeného rozhodnutí. K nim je třeba přidat dva žalobní důvody, které byly nesprávně uplatněny v rámci návrhových žádání směřujících ke změně rozhodnutí, s výjimkou skutečností, které spadají do uvedených žalobních důvodů, které se týkají zvláště plné jurisdikce.

K prvnímu žalobnímu důvodu

- 82 První žalobní důvod vychází z porušení článku 6 EÚLP a článku 47 Listiny základních práv. Z těchto dvou článků ve vzájemném spojení podle žalobkyně vyplývá, že pokuta může být uložena pouze „nezávislým a nestranným soudem zřízeným zákonem“, který splňuje všechny formální záruky stanovené v článku 6 EÚLP. Komise však nejen že není soudním orgánem, nýbrž i kombinuje pravomoci vyšetřovací a rozhodovací. Pokuty, které ukládá, které mají kromě toho zjevně „trestní povahu“ ve smyslu článku 6 EÚLP, tedy nejsou uloženy skutečně nezávislým orgánem, a porušují tak zásadu nestrannosti stanovenou ve výše uvedených ustanoveních.
- 83 V odpověď na otázku Tribunálu položenou v rámci organizačních procesních opatření a týkající se důsledků, které je třeba vyvodit pro tento žalobní důvod z rozsudku ze dne 8. prosince 2011, Chalkor v. Komise (C-386/10 P, Sb. rozh., EU:C:2011:815, body 62, 63 a 81) a rozsudku ze dne 18. července 2013, Schindler Holding a další v. Komise (C-501/11 P, Sb. rozh., EU:C:2013:522, body 33 až 38), žalobkyně vzala tento důvod zpět, což bylo na jednání zaznamenáno. Žalobkyně nicméně Tribunál vyzvala, aby vykonal svůj přezkum v plné jurisdikci v souladu se zásadami stanovenými ve výše uvedené judikatuře, a aby tedy vzal v úvahu jak článek 6 EÚLP, tak článek 47 Listiny základních práv v rámci přezkumu argumentů, které předložila na podporu bodu návrhových žádání směřujících ke změně výše pokuty.
- 84 Pokud jde o návrhová žádání směřující ke zrušení, je tedy třeba konstatovat, že žalobkyně vzala svůj první žalobní důvod zpět, a proto není důvodné, aby Tribunál rozhodl o uvedeném žalobním důvodu.

Ke druhému žalobnímu důvodu

- 85 Druhý žalobní důvod vychází z porušení práva žalobkyně na obhajobu. Tímto žalobním důvodem žalobkyně tvrdí, že článek 2 napadeného rozhodnutí porušuje její právo být vyslechnuta a její práva na obhajobu, která jsou zakotvena články 41 a 48 Listiny základních práv a článkem 27 nařízení č. 1/2003, jakož i články 10 až 15 nařízení č. 773/2004.
- 86 Judikatura Soudního dvora a Tribunálu, která se týká požadovaného obsahu oznámení námitek, je podle žalobkyně již překonána ustanoveními Listiny základních práv uvedenými v předchozím bodě. Komise tak má od vstupu Lisabonské úmluvy v platnost povinnost uvést v oznámení námitek jak skutkové a právní okolnosti, které jsou nezbytné k prokázání protiprávního jednání, tak i skutkové a právní okolnosti, které jsou relevantní pro výpočet výše pokuty. Co se týče výpočtu výše pokuty, má Komise povinnost uvést v oznámení námitek nejenom klíčové skutečnosti, které jsou nezbytné pro stanovení základní částky pokuty, ale i skutečnosti, které zohlední při úpravě základní částky, a to ty, které mohou představovat přitěžující a polehčující okolnosti. Stejně tak konečná výše pokuty, která může být uložena dotyčnému podniku, musí být podle žalobkyně uvedena v oznámení námitek. Skutečnost, že žalobkyně může zpochybnit konečnou výši pokuty u Tribunálu, není dostatečná pro zajištění dodržování práv, která vyplývají z článků 41 a 48 Listiny základních práv.
- 87 V projednávaném případě Komise údajně porušila ustanovení uvedená v bodě 85 výše tím, že v oznámení námitek, jakož i v dopise popisujícím skutkové okolnosti, který byl žalobkyni zaslán, neuvedla skutečnosti, které měla v úmyslu zohlednit jako polehčující okolnosti. Komise v těchto dokumentech zejména nijak nepřezkoumala důsledky dohody, kterou uzavřela žalobkyně a UKE, na závažnost protiprávního jednání nebo na výši pokuty, a to i přes argumenty předložené žalobkyní v tomto ohledu v průběhu správního řízení.
- 88 Komise argumenty žalobkyně popírá a navrhuje, aby byl projednávaný žalobní důvod zamítnut.

- 89 Úvodem je třeba uvést, že v napadeném rozhodnutí Komise neprovedla úpravy částky pokuty. Komise v bodech 913 až 916 odůvodnění napadeného rozhodnutí odmítla argumenty žalobkyně, které předložila v průběhu správního řízení a které se týkaly existence polehčujících okolností.
- 90 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Komise splní svou povinnost dodržet právo podniků být vyslechnuty, pokud ve svém oznámení námitek výslovně uvede, že bude zkoumat, zda je třeba uložit dotýčným podnikům pokuty, a pokud rovněž uvede hlavní skutkové a právní okolnosti, které mohou vést k uložení pokuty, jako je závažnost a doba trvání předpokládaného protiprávního jednání, stejně jako skutečnost, že k němu došlo úmyslně nebo z nedbalosti. Takto jim totiž poskytuje informace nezbytné k tomu, aby se bránily nejenom proti konstatování protiprávního jednání, ale i proti uložení pokuty (viz rozsudek ze dne 25. října 2005, *Groupe Danone v. Komise*, T-38/02, Sb. rozh., EU:T:2005:367, bod 50 a citovaná judikatura).
- 91 Ustálená judikatura rovněž potvrzuje, že pokud jde o stanovení výše pokut, je právo dotýčných podniků na obhajobu před Komisí zajištěno možností vyjádřit se k době trvání, závažnosti a předvídatelnosti protisoutěžní povahy protiprávního jednání. Kromě toho podniky mají dodatečnou záruku, pokud jde o stanovení výše pokuty, jelikož Tribunál má pravomoc k soudnímu přezkumu v plné jurisdikci, a může zejména zrušit či snížit pokutu podle článku 31 nařízení č. 1/2003. Unijní soud z toho vyvodil, že Komise mohla bez dalšího upřesnění v oznámení námitek pouze uvést, že zohlední individuální úlohu každého podniku v dotčených dohodách a že výše pokuty odrazí případné přitěžující nebo polehčující okolnosti, jelikož pokyny pro výpočet pokut uvádějí okolnosti, které lze považovat za přitěžující nebo polehčující okolnosti (viz rozsudek ze dne 27. září 2012, *Koninklijke Wegenbouw Stevin v. Komise*, T-357/06, Sb. rozh., EU:T:2012:488, bod 217 a citovaná judikatura).
- 92 Argumenty, které žalobkyně předložila v rámci tohoto žalobního důvodu, je třeba přezkoumat ve světle těchto zásad připomenutých v bodech 90 a 91 výše.
- 93 Před provedením tohoto přezkumu je třeba ještě uvést, že zaprvé pravidla uvedená v rozsudku *Koninklijke Wegenbouw Stevin v. Komise* (bod 91 výše, EU:T:2012:488), se použijí jak na přitěžující okolnosti, tak na polehčující okolnosti. Pravidlo, které takto Tribunál stanoví, totiž ukládá Komisi povinnost sdělit v oznámení námitek, že zohlední okolnosti, které mohou ovlivnit konečnou částku pokuty, což zahrnuje jak přitěžující, tak polehčující okolnosti.
- 94 Zadruhé je třeba uvést, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, zásady uvedené v bodech 90 a 91 neovlivnily vstup Lisabonské smlouvy v platnost, ani prohlášení, které Komise učinila ve svém oznámení o osvědčených postupech pro vedení řízení týkajících se článků 101 SFEU a 102 SFEU (Úř. věst 2011, C 308, s. 6).
- 95 Z judikatury Soudního dvora vydané v souvislosti s použitím článku 47 Listiny základních práv, totiž vyplývá, že vstup Lisabonské smlouvy v platnost, který znamenal zahrnutí Listiny základních práv do unijního primárního práva, nezměnil podstatným způsobem obsah práva na spravedlivý proces tak, jak vyplývá zejména z článku 6 EÚLP a jak byl uznán Unií jakožto obecná právní zásada Unie (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 3. května 2012, *Legrís Industries v. Komise*, C-289/11 P, EU:C:2012:270, bod 36 a citovaná judikatura). Tyto úvahy mohou být rozšířeny na právo být vyslechnut a širě na práva na obhajobu jakožto celku, která žalobkyně uplatnila v rozsahu, v němž uvedená práva pomáhají zajistit uskutečnění spravedlivého procesu.
- 96 Co se týče oznámení o osvědčených postupech uvedeného v bodě 94 výše, je třeba dále konstatovat, že vzhledem ke skutečnosti, že bylo zveřejněno dne 20. října 2011, tj. několik měsíců po přijetí napadeného rozhodnutí, není v souladu s bodem 6 tohoto oznámení v projednávaném případě použitelné (viz obdobně rozsudek ze dne 17. května 2011, *Elf Aquitaine v. Komise*, T-299/08, Sb. rozh., EU:T:2011:217, bod 148).

- 97 Co se týče pravidel stanovených citovanou judikaturou v bodech 90 a 91 výše, je třeba v projednávaném případě uvést, že zaprvé Komise sdělila v bodě 522 oznámení námitek úmysl uložit společnosti TP pokutu za zneužití definované jako odmítnutí poskytnutí služeb. V následujících bodech tohoto dokumentu Komise uvedla, že má za to, že zneužití vytýkané společnosti TP bylo spácháno úmyslně nebo z nedbalosti a posledně uvedená si je vědoma toho, že její chování může ovlivnit hospodářskou soutěž na vnitřním trhu. Zadruhé Komise v bodě 524 oznámení námitek uvedla, že při stanovení výše pokuty zohlední všechny relevantní okolnosti projednávaného případu, zejména závažnost a dobu trvání protiprávního jednání, a že použije pravidla stanovená v pokynech z roku 2006. Co se týče závažnosti protiprávního jednání, Komise v bodě 528 oznámení námitek uvedla, že zohlední jeho povahu, jeho skutečný dopad na trh, pokud je měřitelný a rozsah dotčeného zeměpisného trhu. Co se týče doby trvání protiprávního jednání, Komise v bodě 529 oznámení námitek uvedla, že protiprávní jednání začalo nejpozději 3. srpna 2005 a dosud neskončilo. Zatřetí Komise v bodě 525 oznámení námitek sdělila, že výše pokuty může ovlivnit případné zohlednění přitěžujících či polehčujících okolností stanovených v bodech 28 a 29 uvedených pokynů.
- 98 Z dopisu popisujícího skutkové okolnosti, který představuje výměnu písemností mezi Komisí a společností TP a který byl posledně uvedený zaslán po slyšení, kromě toho vyplývá, že Komise podala upřesnění, pokud jde o hodnotu tržeb ve smyslu bodu 13 pokynů z roku 2006, kterou měla v úmyslu použít pro výpočet základní částky pokuty.
- 99 Skutečnosti uvedené v bodech 97 a 98 výše umožňují dospět k závěru, že Komise v projednávaném případě dodržela zásady vytyčené judikaturou, které jsou uvedeny v bodech 90 a 91 výše. Argumentace žalobkyně nemůže tento závěr zpochybnit.
- 100 Zaprvé z judikatury citované v bodech 90 a 91 výše na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, totiž vyplývá, že Komise nemusela uvést celkovou částku pokuty v oznámení námitek.
- 101 Zadruhé je třeba odmítnout argument žalobkyně, že Komise měla v části oznámení námitek týkající se sankcí přezkoumat, jaký vliv má dohoda uzavřená s UKE na závažnost protiprávního jednání nebo výši pokuty.
- 102 Ze spisu totiž jednak vyplývá, že TP zahájila diskuzi o zohlednění dohody uzavřené s UKE v rámci výpočtu pokuty v pokročilé fázi správního řízení, a to po zaslání oznámení námitek. Zaprvé TP v bodech 912 až 1009 odpovědi na oznámení námitek předložila argument, že vzhledem k závazkům, které přijala na základě dohody s UKE, by Komise měla připustit, že podpis této dohody vedl k ukončení protiprávního jednání. Komise s tímto názorem v dopise popisujícím skutkové okolnosti (bod 27) souhlasila. Zadruhé v bodech 483 a 484 dopisu ze dne 7. března 2011, zasláném v odpovědi na dopis popisující skutkový stav, TP předložila argument, že dohoda s UKE může být zohledněna jako polehčující okolnost. Společnost TP zopakovala tento argument v dopise ze dne 6. června 2011, který zaslala *proprio motu* a v němž se vyjádřila k tomu, zda má být uložena v projednávaném případě pokuta.
- 103 Komise odpověděla na všechny tyto argumenty, které byly předloženy po zaslání oznámení námitek, v bodech 913 až 916 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Je třeba se domnívat, aniž se předjímá opodstatněnost odpovědi Komise, která je předmětem argumentu vycházejícího z nezohlednění polehčujících okolností, že samotná skutečnost, že se Komise v napadeném rozhodnutí vyjádřila k těmto argumentům, které byly předloženy po zaslání oznámení námitek, nepředstavuje porušení práva být vyslechnut nebo práva na obhajobu společnosti TP.
- 104 S ohledem na předchozí úvahy je třeba tento žalobní důvod zamítnout jako neopodstatněný.

Ke třetímu žalobnímu důvodu

- 105 Třetí žalobní důvod vycházející z nesprávného právního posouzení a nesprávného posouzení skutkového stavu, pokud jde o výpočet základní částky pokuty, se zaměřuje především na nedodržení bodů 20 až 22 pokynů z roku 2006.
- 106 I když žalobkyně zdůrazňuje, že nezpochybňuje existenci protiprávního jednání, které je společnosti TP vytýkáno, v podstatě Tribunál žádá, aby výši pokuty stanovené v napadeném rozhodnutí přehodnotil ve světle zásady proporcionality, a zohlednil přitom skutečnost, že závažnost tohoto protiprávního jednání neodůvodnila, aby Komise při výpočtu základní částky pokuty zohlednila 10 % hodnoty tržeb podle odstavce 13 pokynů z roku 2006. Argumenty žalobkyně, které jsou založeny na nepřiměřené, a tedy neadekvátní a nespravedlivé povaze uvedené částky, budou přezkoumány v rámci návrhových žádání směřujících ke změně rozhodnutí.
- 107 Tento žalobní důvod je rozdělen do dvou částí, kterými žalobkyně Komisi vytýká, že zaprvé nezohlednila řádně skutečnost, že protiprávní jednání implikovalo praktiky odlišné doby trvání a intenzity, a zadruhé nesprávně posoudila dopad chování společnosti TP na dotčený trh.
- 108 Než budou přezkoumány tyto dvě části, je třeba nejprve připomenout, že podle čl. 49 odst. 3 Listiny základních práv nemůže být intenzita trestu nepřiměřená protiprávnímu jednání.
- 109 V rámci řízení, které Komise zahájí s cílem uložit sankci za porušení pravidel hospodářské soutěže, zásada proporcionality znamená, že Komise musí stanovit pokutu přiměřeně ke skutečnostem, které byly zohledněny za účelem posouzení závažnosti protiprávního jednání a tyto skutečnosti musí v tomto ohledu používat soudržným a objektivně odůvodněným způsobem (rozsudky *Telefónica a Telefónica de España v. Komise*, bod 67 výše, EU:C:2014:2062, bod 196, a ze dne 5. října 2011, *Transcatab v. Komise*, T-39/06, Sb. rozh., EU:T:2011:562, bod 189).
- 110 Dále je třeba poznamenat, že čl. 23 odst. 3 nařízení č. 1/2003 stanoví, že při stanovování výše pokuty se vedle závažnosti protiprávního jednání přihlíží i k době jeho trvání.
- 111 Co se týče závažnosti protiprávního jednání, neexistuje závazný nebo taxativní výčet kritérií, ke kterým musí být při posouzení závažnosti protiprávního jednání povinně přihlédnuto. Z judikatury však vyplývá, že kromě zvláštních okolností věci patří ke skutečnostem, které mohou být zohledněny při posuzování závažnosti protiprávního jednání, její kontext a odrazující účinek pokut, jednání dotčeného podniku, jeho role při zavádění dotčené praktiky, prospěch, který mohl z této praktiky získat, jeho velikost a hodnota dotčeného zboží, jakož i riziko, které představují protiprávní jednání tohoto druhu pro cíle Unie (rozsudek ze dne 14. října 2010, *Deutsche Telekom v. Komise*, C-280/08 P, Sb. rozh., EU:C:2010:603, body 273 a 274; viz rovněž rozsudek ze dne 8. prosince 2011, *KME Germany a další v. Komise*, C-272/09 P, Sb. rozh., EU:C:2011:810, bod 96 a citovaná judikatura).
- 112 Při stanovení částky pokuty musí být rovněž zohledněny objektivní skutečnosti, jako je obsah a doba trvání protisoutěžních jednání, jejich počet a intenzita, rozsah dotčeného trhu a zhoršení hospodářského veřejného pořádku, jakož i podíl odpovědných podniků na trhu a případné opakování protiprávního jednání (viz rozsudek *KME Germany a další v. Komise*, bod 111 výše, EU:C:2011:810, bod 97 a citovaná judikatura).
- 113 Podle pokynů z roku 2006, z nichž Komise při výpočtu pokuty v projednávaném případě vycházela, Komise zohlední závažnost protiprávního jednání v první fázi výpočtu pokuty, tj. při stanovení základní částky pokuty. Podle bodu 19 pokynů z roku 2006 souvisí základní výše pokuty s podílem tržeb a závisí na stupni závažnosti protiprávního jednání vynásobeným počtem let, během nichž k protiprávnímu jednání docházelo. Podle bodu 20 pokynů z roku 2006 musí Komise závažnost protiprávního jednání vyhodnotit individuálně pro každý typ protiprávního jednání, přičemž přihlédne ke všem relevantním okolnostem případu. Podle bodů 21 a 22 uvedených pokynů Komise obvykle

stanoví podíl zohledněných tržeb na stupnici do 30 % a při rozhodování o tom, zda by se podíl tržeb, k němuž se bude přihlížet, měl nacházet ve spodní nebo horní části této stupnice, vezme Komise v úvahu takové ukazatele, jako je povaha protiprávního jednání, kumulovaný podíl všech dotyčných podniků na trhu, zeměpisný rozsah protiprávního jednání, provádění protiprávního jednání či jeho neprovádění.

- 114 Konečně, co se týče úlohy unijního soudu při přezkumu výše pokuty, je třeba připomenout, že mu přísluší provést přezkum legality sporného rozhodnutí na základě skutečností, které žalobce předložil na podporu žalobních důvodů. Při tomto přezkumu se soud nemůže opírat o prostor Komise pro posouzení, co se týče volby skutečností zohledněných při uplatňování kritérií uvedených v pokynech, ani co se týče posuzování těchto skutečností, aby z tohoto důvodu upustil od důkladného přezkumu právního i skutkového stavu (rozsudek KME Germany a další v. Komise, bod 111 výše, EU:C:2011:810, bod 102).
- 115 Přezkum stanovený Smlouvami, jejichž kontury jsou definovány judikaturou citovanou v bodech 65 až 67 a 114 výše, který předpokládá, že unijní soud provede přezkum jak právního, tak skutkového stavu a má pravomoc posoudit důkazy, zrušit napadené rozhodnutí a změnit výši pokut, je, na rozdíl od toho, co žalobkyně původně uvedla, v souladu s požadavky zásady účinné soudní ochrany, která se nachází v článku 47 Listiny základních práv (v tomto smyslu viz rozsudek Schindler Holding a další v. Komise, bod 83 výše, EU:C:2013:522, bod 38 a citovaná judikatura).
- 116 Argumenty, které žalobkyně uvedla v rámci projednávaného žalobního důvodu, je tedy třeba přezkoumat ve světle těchto zásad.
- K první části žalobního důvodu, vycházející z nezohlednění skutečnosti, že doba různých skutečností zakládajících protiprávní jednání a jeho intenzita se v průběhu času měnily
- 117 Žalobkyně uvádí, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení tím, že odmítla zohlednit skutečnost, že doba trvání různých skutečností zakládajících protiprávní jednání, kterého se dopustila TP, a jeho intenzita se měnily v průběhu času z důvodu, že zneužívající jednání bylo možno zaznamenat během celé doby trvání protiprávního jednání. Komise tak ponechala bez povšimnutí ukazatel, který je relevantní pro stanovení pokuty přiměřené závažnosti protiprávního jednání, a to že žádné z chování kvalifikovaných jako skutečnosti zakládající protiprávní jednání netrvalo čtyři roky a dva měsíce.
- 118 Žalobkyně podporuje tato svá tvrzení několika argumenty, kterými se v podstatě snaží určit přesnou dobu trvání některých jednání společnosti TP, která společně představují zneužití dominantního postavení, jehož se TP dopustila. Tvrdí, že vzhledem ke kumulativnímu účinku pochybení, kterých se Komise dopustila při výpočtu doby trvání těchto jednání, uvedené zneužití není v tomto ohledu zjevně tak závažné, aby Komise stanovila podíl hodnoty tržeb, které představují výchozí bod pro výpočet základní částky pokuty, na úrovni 10 %. Žalobkyně proto žádá Tribunál, aby snížil výši pokuty, která byla společnosti TP uložena.
- 119 Argumenty žalobkyně se týkají čtyř z pěti skutečností zakládajících zneužití dominantního postavení, které je společnosti TP vytýkáno.
- 120 Zaprvé, co se týče návrhu nepřiměřených podmínek v dohodách o přístupu k síti společnosti TP na bázi BSA a LLU, který byl určen alternativním operátorům, žalobkyně uvádí, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když se domnívala, že tento prvek zneužívajícího jednání trval od 3. srpna 2005 do 22. října 2009. Konkrétně, co se týče jednak vzorových smluv v oblasti připojení na bázi BSA, žalobkyně uvádí, že znění č. 1 vzorové smlouvy společnosti TP, která vstoupila v platnost dne 22. prosince 2008, dodržela relevantní referenční nabídku v oblasti připojení na bázi BSA. Dále, co se týče připojení na bázi LLU, znění č. 1 vzorové smlouvy společnosti TP, která vstoupila v platnost dne

17. února 2009, je v souladu s relevantní referenční nabídkou LLU. Společnosti TP tedy nelze vytýkat, že alternativním operátorům stanovila v uvedených smlouvách po dni 22. prosinci 2008 nevýhodná ujednání, pokud jde o připojení na bázi BSA a po dni 17. února 2009, pokud jde o připojení na bázi LLU. Kromě toho některé doložky vzorových smluv společnosti TP, které byly pro alternativní operátory nevýhodné, se použily ještě během kratšího období.

- 121 Zadruhé, co se týče omezení fyzického přístupu k síti společnosti TP, žalobkyně nejprve uvádí, že jednání spočívající v odmítnutí objednávek připojení alternativních operátorů z formálních a technických důvodů se omezilo na období od roku 2007 do roku 2009. Dále tvrzení, že TP nadhodnotila investice, které by alternativní operátoři museli uskutečnit, je přehnané a týká se pouze ojedinělého případu. Co se kromě toho týče jednání spočívajícího v odmítnutí přístupu k prostorám společnosti TP prostřednictvím kabelových kanálů, jedná se pouze o události, k nimž došlo v roce 2007. Konečně, co se týče jednání spočívajícího v oddalování provádění objednávek, které podali alternativní operátoři, na výstavbu nebo změnu přístupového uzlu ke službám (dále jen „NAS“), žalobkyně uvádí, že příklady, které Komise uvedla v napadeném rozhodnutí, jsou málo přesvědčivé, že tato oddalování způsobily faktory nezávislé na společnosti TP a že Komise neuvádí žádný příklad takového jednání, k němuž došlo po červenci 2008.
- 122 Zatřetí, co se týče omezení přístupu k účastnickým linkám, žalobkyně uvádí, že toto jednání trvalo kratší dobu než celkové období protiprávního jednání, které Komise zohlednila. Odmítání poskytovat služby BSA na pronajatých velkoobchodních linkách [v rámci služby „Wholesale Line Rental“ (WLR), v jejímž rámci alternativní operátoři poskytovali služby pevných telefonních linek] skončilo v roce 2007, a trvalo tak pouze přibližně jeden rok, zpoždění při opravě vadných linek bylo ukončeno na začátku roku 2008 a nepřekročilo období jednoho roku, zpoždění při provádění objednávek pro připojení na bázi BSA trvalo pouze do čtvrtého čtvrtletí roku 2007 a zpoždění při provádění objednávek připojení na bázi LLU bylo skončeno v prvním čtvrtletí roku 2008.
- 123 Začtvrté, co se týče odmítnutí poskytnout alternativním operátorům spolehlivé a správné obecné informace, které potřebovali pro přijetí příslušných rozhodnutí o přístupu k širokopásmovým produktům, žalobkyně uvádí, že již od roku 2006 učinila některé kroky, jejichž cílem bylo zlepšit správnost informací a upřednostnit umístění, která alternativní operátoři měli v úmyslu využít. Co se týče připojení na bázi BSA, zejména od března 2007 zlepšila přístup ke svému IT rozhraní a během roku 2007 podnikla další kroky, aby z technologického pohledu ulehčila přístup k obecným informacím. Co se týče připojení na bázi LLU, zajistila přístup k obecným informacím zasláním nosičů DVD na žádost alternativních operátorů. Co se týče problému přenosu údajů v informačním formátu, jehož použití je obtížné (formát „pdf“), jedná se o ojedinělý případ.
- 124 Vzhledem ke komplexnosti protiprávního jednání, které je společnosti TP vytýkáno, a velmi detailní povaze argumentů žalobkyně, je v tomto ohledu třeba před zahájením jejich přezkumu provést popis protiprávního jednání tak, jak vyplývá z napadeného rozhodnutí.
- 125 V napadeném rozhodnutí Komise konstatovala, že TP uskutečňovala strategii, jejímž cílem bylo omezit hospodářskou soutěž ve všech fázích procesu přístupu alternativních operátorů k její síti, a to během vyjednávání dohod o podmínkách přístupu k této síti, ve fázi připojení alternativních operátorů k této síti a konečně ve fázi připojení alternativních operátorů k účastnickým linkám. Cílem této strategie, jež se uskutečňovala na velkoobchodním trhu širokopásmového připojení na bázi BSA a LLU, byla ochrana tržních podílů společnosti TP na navazujícím trhu, a to na maloobchodním trhu, na němž telekomunikační operátoři nabízejí služby svým koncovým uživatelům (bod 710 až 712 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 126 Při prokázání existence této strategie Komise vycházela zejména z dokumentů získaných při kontrolách v sídle společnosti TP a z vyjádření UKE k odpovědi společnosti TP na oznámení námitek. Z těchto dokumentů, které byly přezkoumány v bodech 148 až 155 a 554 až 556 napadeného rozhodnutí, vyplývá, že členové řídicího orgánu společnosti TP vypracovali plán, jehož cílem bylo zabránit

alternativním operátorům v přístupu k síti společnosti TP, ztížit jim co nejvíce získání informací o struktuře této sítě, a udržet si tak rovněž co možná nejdéle maloobchodní zákazníky společnosti TP. Z uvedených dokumentů mimoto vyplývá, že provádění této strategie zahrnovalo jednak jednání namířené proti alternativním operátorům a jednak jednání namířené proti vnitrostátnímu regulačnímu orgánu, jako je záměrné odmítnutí spolupracovat s tímto orgánem, významné zpoždění při předložení návrhu referenční nabídky BSA i přes zákonnou povinnost takto učinit (viz bod 14 výše) nebo podání žaloby ke správním soudům proti všem rozhodnutím tohoto orgánu, kterými se provádějí referenční nabídky.

- 127 Napadené rozhodnutí poskytuje podrobný popis chování, které TP uskutečňovala za účelem provádění své strategie. Komise toto chování rozdělila celkově do pěti skupin, které představují pět prvků zakládajících zneužití dominantního postavení, a to zaprvé návrh nepřiměřených podmínek v dohodách o přístupu k produktům BSA a LLU, který byl určen alternativním operátorům, zadruhé zpožďování procesu vyjednávání dohod o přístupu k produktům BSA a LLU, zatřetí omezení fyzického přístupu k síti společnosti TP, začtvrté omezení přístupu k účastnickým linkám a zapáté odmítnutí poskytovat správné a spolehlivé obecné informace, které jsou pro alternativní operátory nezbytné k přijetí rozhodnutí v oblasti přístupu (viz bod 28 výše).
- 128 Zaprvé, co se týče návrhu nepřiměřených podmínek v dohodách o přístupu k produktům BSA a LLU, který byl určen alternativním operátorům, Komise v bodech 165 až 295 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že podle použitelné právní úpravy je TP povinna uzavřít s alternativními operátory, kteří ji požádali o připojení k její síti na bázi BSA nebo LLU, smlouvy o takovém připojení za podmínek, které pro alternativní operátory nejsou méně příznivé než minimální podmínky, které byly stanoveny v referenčních nabídkách pro BSA a LLU (viz body 11 a 12 výše). Bez ohledu na tuto povinnost TP navrhla vzorové smlouvy, jejichž podmínky nedodržovaly minimální požadavky příslušných referenčních nabídek. Co se týče smluv o připojení na bázi BSA, Komise v tomto ohledu identifikovala 18 typů smluvních ujednání, která byla praktikami společností TP dotčena a která rozdělila do tří skupin: nejprve ustanovení výhodná pro alternativní operátory, která se nacházela v referenční nabídce a která byla zrušena ve smlouvách, které TP navrhla; dále ustanovení, která se nacházela v referenční nabídce a která byla změněna v neprospěch alternativních operátorů ve smlouvách navrhnutými společnostmi TP, a konečně ustanovení referenční nabídky týkající se stanovení některých lhůt, která byla ve smlouvách navrhnutých společnostmi TP změněna v neprospěch alternativních operátorů. Co se týče smluv o připojení na bázi LLU, Komise identifikovala deset typů smluvních ujednání, která byla dotčena praktikami společností TP a která byla dále rozdělena do dvou kategorií, a to jednak ustanovení výhodná pro alternativní operátory, která se nacházela v referenční nabídce a která byla ve smlouvách navrhnutými společnostmi TP zrušena, a jednak ustanovení, která se nacházela v referenční nabídce a která byla ve smlouvách navrhnutých společnostmi TP změněna v neprospěch alternativních operátorů. Komise v bodech 714 až 721 odůvodnění napadeného rozhodnutí zdůraznila, že důkazy shromážděné v průběhu správního řízení potvrdily, že TP opakovaně a důsledně porušovala ujednání v referenčních nabídkách. Uvedla, že ačkoli referenční nabídky přijaté UKE v roce 2006 pro připojení na bázi LLU a v roce 2008 pro připojení na bázi BSA, obsahovaly vzorové smlouvy, které TP mohla použít, tato společnost souhlasila s tím, že je bude používat teprve po podpisu dohody s UKE dne 22. října 2009.
- 129 Zadruhé, co se týče zpožďování procesu vyjednávání dohod o přístupu k produktům BSA a LLU, Komise na základě svědectví alternativních operátorů aktivních na polském trhu a vyjádření UKE získaných v průběhu správního řízení, identifikovala různé zdržovací taktiky společnosti TP, jejichž cílem bylo zamezit uzavření smluv s alternativními operátory v rozumných lhůtách. Komise nejprve konstatovala, že v 70 % těchto případů TP nedodržela zákonnou lhůtu, která ji ukládá povinnost uzavřít smlouvu o přístupu ke své síti s alternativními operátory do 90 kalendářních dní a že v mnoha případech tato zpoždění přesáhla dokonce dobu dvou let. Komise dále shledala, že TP opakovaně nedodržela zákonnou lhůtu tří dnů pro zaslání návrhu smlouvy a překročila ji v mnoha případech o desítky, dokonce stovky dní (body 300 až 314 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Kromě toho Komise poukázala na další zdržovací praktiky, jako jsou skutečnosti, že TP zastupovali pravidelně na

jednáních zaměstnanci, kteří nebyli oprávněni ji smluvně zavazovat (body 315 až 322 odůvodnění napadeného rozhodnutí), nebo že neodůvodněně oddalovala podpis smluv (body 323 až 329 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Komise konečně konstatovala, že zdržovací taktiky vedly několik alternativních operátorů k tomu, aby se v průběhu procesu vyjednávání obrátili na regulační orgán nebo jednoduše upustili od svých projektů připojení k síti společnosti TP (body 300 a 305 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

- 130 Zatřetí, co se týče omezení fyzického přístupu k síti společnosti TP, Komise v bodech 375 až 399 odůvodnění napadeného rozhodnutí zejména uvedla, že jakmile byla smlouva o přístupu podepsána, alternativní operátoři předložili společnosti TP žádosti o přístup k NAS, pokud jde o připojení na bázi BSA a o připojení na bázi LLU, předložili objednávku společného umístění nebo objednávku spojovacích kabelů. Komise vysvětlila, že TP objednávky alternativních operátorů formálně a technicky přezkoumala a následně sdělila alternativním operátorům technické podmínky a ohodnocení nákladů spojených s připojením. Jakmile byly tyto podmínky přijaty, alternativní operátor mohl připravit na tomto základě technický návrh, který podléhal opět schválení společnosti TP (bod 375 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 131 Komise popsala příklady protisoutěžních praktik, jichž se TP dopouštěla v této fázi připojení k její síti, z velké části na základě svědectví alternativních operátorů aktivních na polském trhu, zápisů z kontrol, které provedl UKE a rozhodnutí tohoto orgánu. V tomto ohledu Komise nejprve uvedla, že TP odmítla z formálních a technických důvodů několik objednávek připojení. Tato odmítnutí se týkala 31 % žádostí o připojení na bázi BSA v letech 2006 až 2009 a 44 % žádostí o připojení na bázi LLU v letech 2007 až 2008, přičemž situace se v roce 2009 zlepšila. Co se týče připojení na bázi LLU, Komise rovněž poukázala na případ, kdy i přes kladné technické ověření nebyl alternativním operátorům přiznán přístup k síti společnosti TP, zejména z důvodu, že TP nadhodnotila náklady spojené s připojením (body 378 až 392 a 749 až 754 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Komise dále poukázala na významná zpoždění při provádění objednávek alternativních operátorů, jak pokud jde o vybudování nebo změnu NAS, tak i provádění objednávek připojení na bázi LLU. Podle svědectví, která Komise citovala, tato zpoždění, která trvala tři až třináct měsíců i v případech velmi jednoduchých prací, znemožnila alternativním operátorům běžné plánování investic (body 393 až 396 a 755 až 758 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Komise konečně uvedla, že se PTK, dceřiná společnost společnosti PT aktivní na dotčených trzích, nesetkala se stejnými problémy při přístupu k síti své mateřské společnosti jako ostatní alternativní operátoři. To podle Komise potvrzuje schopnost zajistit rychlejší přístup k síti (body 397 až 399 a 759 až 761 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 132 Začtvrté, co se týče omezení přístupu k účastnickým linkám, Komise v bodech 444 až 510 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že poté, co alternativní operátoři byli připojeni k NAS (přístup na bázi BSA) nebo co obdrželi přístup k prostoru pro společné umístění nebo co instalovali spojovací kabel (přístup na bázi LLU), mohli v zásadě získat zákazníky. Za tímto účelem museli společnosti TP zaslat objednávku týkající se aktivace linky koncového uživatele, tj. žádost, kterou TP přezkoumala z formálního a technického hlediska (bod 444 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 133 Komise identifikovala na základě svědectví alternativních operátorů, dokumentů zadržených při kontrolách a zápisů z kontrol, které provedl UKE, tři typy jednání společnosti TP, které omezovalo přístup alternativních operátorů k uživatelům. Nejprve shledala, že TP odmítla velký počet objednávek na aktivaci linek z formálních a technických důvodů. Ačkoli se během některých období situace zlepšila, tato odmítnutí se týkala celkově 30 až 50 % objednávek různých alternativních operátorů, s výjimkou její dceřiné společnosti PTK, jejíž objednávky na připojení byly obecně uskutečňovány bez překážek (body 448 až 467 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Komise dále poukázala na problém nízké dostupnosti účastnických linek v důsledku toho, že společnost TP jednak odmítla poskytnout služby připojení na bázi BSA na linkách WLR a jednak vadné linky byly opravovány se zpožděním. Komise konečně uvedla, že TP prováděla objednávky alternativních operátorů se zpožděním (body 468 až 473 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Komise poznamenala, že tyto překážky byly pro alternativní operátory obzvláště nepříjemné, jelikož se týkaly přímých vztahů mezi alternativními

operátory a koncovými uživateli, a to zejména v okamžiku, kdy alternativní operátoři navazovali tyto vztahy, a mohly tedy poškodit obraz alternativních operátorů u jejich zákazníků. Znemožnění připojení na bázi BSA na linkách WLR ovlivnilo podle Komise alternativní operátory o to více, že bránilo posledně uvedeným, aby svým stávajícím zákazníkům, kteří využívali služby pevných telefonních linek, nabízeli dodatečné služby internetového připojení (bod 470 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

- 134 Zapáté, co se týče odmítnutí poskytnout správné a spolehlivé obecné informace, které jsou pro alternativní operátory nezbytné k přijetí rozhodnutí v oblasti připojení, Komise uvedla, že tyto informace musela TP poskytnout alternativním operátorům na základě použitelné právní úpravy. Komise upřesnila, že tyto obecné informace se týkají řady technických aspektů sítě společnosti TP a rovněž zdůraznila, že přístup ke správným a spolehlivým obecným informacím je podle alternativních operátorů základní podmínkou, aby zahájili a pokračovali v poskytování služeb BSA a LLU koncovým uživatelům. Komise dále připomněla, že odmítnutí poskytnout informace o struktuře sítě společnosti TP představuje jeden z klíčových prvků strategie společnosti TP, jejímž cílem je omezit hospodářskou soutěž ve všech fázích procesu připojení alternativních operátorů k její síti (viz bod 126 výše). Konečně, Komise uvedla, že problémy týkající se přístupu ke správným a spolehlivým obecným informacím se vyskytovaly v každé fázi procesu připojení k síti společnosti TP. V tomto ohledu zejména uvedla, že TP v první fázi období protiprávního jednání nevložit do smluv uzavřených s alternativními operátory definici obecných informací a později použila ve svých smlouvách definici, která neodpovídala té, která byla uvedena v referenční nabídce (body 511 až 516 odůvodnění a poznámka pod čarou 828 napadeného rozhodnutí).
- 135 Komise podrobně popsala způsob, jak TP bránila alternativním operátorům v přístupu k obecným informacím o její síti. Na základě několika svědectví alternativních operátorů a dokumentů zajištěných při kontrolách, Komise v tomto ohledu nejprve uvedla, že kvalita údajů o síti společnosti TP, které TP předala alternativním operátorům, byla nevyhovující. Tyto údaje byly často nesprávné nebo neúplné a neodpovídaly ujednáním referenčních nabídek a smluv, které TP uzavřela s alternativními operátory (body 517 až 528 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Komise kromě toho poukázala na případy, kdy TP zaslala alternativním operátorům obecné informace ve formátu, který znemožnil jejich použití (body 529 a 530 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Komise kromě toho uvedla, že TP nesplnila svou povinnost, která vyplývala z příslušných referenčních nabídek, poskytnout alternativním operátorům informační rozhraní, které umožňuje přístup k databázím obsahujícím obecné informace a které má další funkce týkající se komunikace mezi alternativními operátory a společností TP. Toto rozhraní se stalo operativním teprve v dubnu 2010 (body 531 až 534 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Komise konečně uvedla, že technologická řešení, která umožňují zajistit přístup k správnějším a spolehlivějším obecným informacím, existují a že PTK, dceřiná společnost společnosti TP, takový přístup měla (body 535 až 541 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 136 V bodě 713 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise zdůraznila, že praktiky společnosti TP, popsané v bodech 128 až 135 výše, měly na alternativní operátory, kteří čelili překážkám v každé fázi přístupu k velkoobchodním produktům společnosti TP, kumulativní účinek. Uvedla, že ačkoli se může zdát, že každá z těchto překážek, které TP vytvořila, zohledněná jednotlivě, nemusí být velmi nepříjemná, společně představují zneužívající jednání, jehož cílem je znemožnit alternativním operátorům přístup k velkoobchodnímu trhu širokopásmového připojení. Komise závěrem kvalifikovala zneužití dominantního postavení, jehož se žalobkyně dopustila, jako jediné a pokračující protiprávní jednání (článek 1 napadeného rozhodnutí).
- 137 Konkrétně otázka proměnlivé doby trvání a intenzity chování společnosti TP je projednána v bodech 903 a 907 odůvodnění, které se nacházejí v části napadeného rozhodnutí, která se týká stanovení výše pokuty.

- 138 V bodě 903 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise odpověděla na argument společnosti TP, který předložila v průběhu správního řízení, podle něhož je třeba při posouzení povahy protiprávního jednání vzít v úvahu skutečnost, že některá jednání vytýkaná posledně uvedené trvala kratší dobu než celková doba trvání protiprávního jednání. Tento argument je založen na srovnání protiprávního jednání vytýkaného společnosti TP s protiprávním jednáním, které bylo předmětem rozhodnutí Komise C (2009) 3726 final, ze dne 13. května 2009 v řízení podle článku 82 [ES] a článku 54 Dohody o EHP (věc COMP/C-3/37.990 – Intel) a konkrétně s vyjádřením Komise, že při stanovení závažnosti protiprávního jednání, jehož se dopustila Intel, bylo třeba zohlednit skutečnost, že zneužívající jednání tohoto podniku se soustředilo do období od roku 2002 do roku 2005 a že po roce 2005 až do ukončení protiprávního jednání v prosinci 2007 byla shledána nejvýše dvě individuální zneužívající jednání (viz bod 1785 odůvodnění rozhodnutí Intel). Při odpovědi na tento argument Komise v bodě 903 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že „v této souvislosti je třeba poznamenat, že ačkoli intenzita chování společnosti TP se v čase měnila, zneužívající jednání bylo shledáno během celého období protiprávního jednání“.
- 139 V bodě 907 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise tvrdila, že při přezkumu závažnosti protiprávního jednání zohlednila skutečnost, že prvky zneužívajícího jednání společnosti TP nebyly naplněny všechny v tentýž okamžik. Komise vysvětlila, že tato okolnost byla logickým důsledkem skutečnosti, že proces získání přístupu k velkoobchodním produktům širokopásmového internetového připojení historicky zavedeného operátora se uskutečňoval časově v několika odlišných a po sobě následujících fázích. Komise shrnula tyto fáze v poznámce pod čarou 1258 napadeného rozhodnutí jako nejprve fázi vyjednávání smluv o podmínkách přístupu k síti, dále fázi získání fyzického přístupu k síti a konečně fázi aktivace účastnických linek a získání obecných informací. Komise dodala, že alternativní operátor se tedy s problémy souvisejícími s fyzickým přístupem k síti společnosti TP např. nemohl setkat před podpisem smlouvy o podmínkách přístupu k síti. Stejně problémy, s nimiž se setkali alternativní operátoři ve fázi získání fyzického přístupu k síti společnosti TP nebo fázi aktivace účastnických linek, nastaly teprve po ukončení zdlouhavých vyjednávání smluv o podmínkách přístupu. Kromě toho vývoj obchodních strategií uskutečňovaný alternativními operátory ohrožovala nevyhovující kvalita a nedostatečná povaha obecných informací o síti společnosti TP, které posledně uvedená měla povinnost poskytnout jak před podpisem těchto smluv, tak po něm.
- 140 Na jednání v odpovědi na otázku Tribunálu žalobkyně upřesnila rozsah své argumentace. Co se týče argumentu předloženého v bodě 117 výše, uvedla, že obsah bodu 907 odůvodnění napadeného rozhodnutí odráží pouze skutečnost, že Komise zohlednila posloupnost protiprávního jednání. Tento bod odůvodnění však neumožňuje dospět k závěru, že Komise zohlednila v plném rozsahu proměnlivost intenzity a doby trvání protiprávního jednání, jehož se TP dopustila v každé fázi procesu získávání přístupu k síti společnosti TP. Na základě argumentů shrnutých v bodech 120 až 123 výše proto žalobkyně uvádí pochybení, kterých se Komise dopustila při stanovení doby trvání a intenzity těchto jednání. Přezkum těchto detailních argumentů umožní správně posoudit závažnost protiprávního jednání, jehož se TP dopustila.
- 141 V tomto ohledu z bodu 907 odůvodnění napadeného rozhodnutí ve spojení s poznámkou pod čarou 1258 vyplývá, že při posouzení závažnosti zneužití dominantního postavení, které je vytýkáno společnosti TP, Komise zohlednila proměnlivou dobu trvání a intenzitu jednotlivých jednání, jichž se TP dopustila, které společně tvoří skutečnosti zakládající toto zneužití. Komise totiž jasně uvedla, že prvky zneužívajícího jednání společnosti TP nebyly naplněny všechny v tentýž okamžik.
- 142 Tento závěr potvrzuje přezkum celého napadeného rozhodnutí. Komise totiž v tomto rozhodnutí opakovaně poukázala na určitá zlepšení chování společnosti TP a upřesnila období, která byla kratší než doba trvání protiprávního jednání, a během nichž TP uskutečňovala určité chování (viz zejména body 383, 409, 437, 450, 462, 508, 510 a 515 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

- 143 Dále na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně v žalobě, bod 903 odůvodnění napadeného rozhodnutí nelze vykládat v tom smyslu, že Komise odmítla zohlednit skutečnost, že se doba trvání některých prvků zakládajících protiprávní jednání, jehož se dopustila TP, a intenzita tohoto protiprávního jednání v průběhu času lišily. V tomto bodě odůvodnění totiž Komise pouze konstatovala, že existuje podstatný rozdíl mezi okolnostmi protiprávního jednání vytýkaného společnosti TP a okolnostmi protiprávního jednání vytýkaného společnosti Intel, a to skutečnost, že i když se protiprávní jednání společnosti TP měnilo, mělo pokračující povahu a trvalo celou dobu protiprávního jednání, zatímco protiprávní jednání vytýkané společnosti Intel se intenzivně soustředilo do určitého období, které bylo podstatně kratší než celková doba protiprávního jednání.
- 144 Vzhledem k výše uvedenému nelze tvrdit, že Komise odmítla při posouzení závažnosti protiprávního jednání, jehož se TP dopustila, zohlednit skutečnost, že doba trvání různých prvků zakládajících protiprávní jednání, jehož se TP dopustila a jeho intenzita se v průběhu času lišily.
- 145 Kromě toho meritorní přezkum podrobných argumentů žalobkyně, který je proveden níže, neumožňuje dospět k závěru, že se Komise dopustila při rozhodnutí o závažnosti protiprávního jednání, jehož se TP dopustila, nesprávného právního posouzení a nesprávného posouzení skutkového stavu.
- 146 V tomto ohledu je třeba úvodem uvést, že žalobkyně těmito argumenty jednak nezpochybňuje ani existenci protiprávního jednání jako takového, ani jeho dobu trvání tak, jak bylo konstatováno v napadeném rozhodnutí, a to období od 3. srpna 2005 do 22. října 2009. Nezpochybňuje ani kvalifikaci zneužití dominantního postavení vytýkaného společnosti TP jako jediné a trvající protiprávní jednání, ani strategii, jejímž cílem je omezit hospodářskou soutěž ve všech fázích procesu přístupu k její síti.
- 147 Kromě toho argumenty, jimiž žalobkyně uvádí, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když tvrdí, že různé prvky zakládající protiprávní jednání vytýkané společnosti TP trvaly stejně dlouho jako období protiprávního jednání, je třeba odmítnout jako argumenty, které jsou založeny na zjevně nesprávném výkladu napadeného rozhodnutí.
- 148 Zprvce, co se týče návrhu nepřiměřených podmínek v dohodách o přístupu k síti společnosti TP na bázi BSA a LLU, který byl určen alternativním operátorům, je třeba nejprve uvést, že se argumenty předložené v písemnostech žalobkyně týkají více než třiceti smluvních ujednání, která byla změněna nebo zrušena ve smlouvách společnosti TP o připojení na bázi BSA a LLU. Žalobkyně tak předkládá přesný výpočet období, v nichž jsou tato ustanovení změněna nebo zrušena. Vzhledem ke komplexnosti smluv o přístupu k velkoobchodním produktům širokopásmového připojení, musí být závažnost a negativní dopad návrhu učiněného společností TP nepřiměřených ujednání v jejich smlouvách posuzována celkově, a nikoli na základě každého z těchto ujednání jednotlivě.
- 149 Dále jen nutno konstatovat, že žalobkyně svými argumenty pouze uznává, že TP navrhla alternativním operátorům smlouvy, které porušily některá ustanovení referenčních nabídek BSA a LLU, podle pořadí od května 2006 do konce roku 2008 a od června 2006 do února 2009. Skutečnost, že toto jednání začalo po začátku období protiprávního jednání a bylo ukončeno před jeho koncem, nemůže snížit závažnost protiprávního chování společnosti TP. I když žalobkyně tvrdí, že porušování ustanovení referenčních nabídek BSA začalo teprve v květnu 2006, nepopírá totiž skutečnost, že se přijetí této referenční nabídky zpozdilo o několik měsíců, jelikož odmítla předložit UKE návrh referenční nabídky, což představuje porušení jejích regulačních povinností (viz body 14 a 126 výše). Co se týče ukončení tohoto prvku protiprávního jednání, Komise správně uvádí, že skutečnost, že TP ukončila navrhování nepřiměřených ujednání ve svých smlouvách, neznamená, že taková ujednání v platných smlouvách zrušila. Nepřiměřená ujednání tedy mohla být nadále používána v neprospěch alternativních operátorů.

- 150 Tento prvek protiprávního jednání nemůže být konečně přezkoumán, aniž jsou zohledněny okolnosti nezpochybněné žalobkyní, a to že v počáteční fázi období protiprávního jednání, tj. ve fázi vyjednávání smluv s alternativními operátory, TP uplatňovala praktiky, jejichž cílem bylo odradit alternativní operátory od získání přístupu k její síti, zejména různé zdržovací taktiky směřující k protahování vyjednávání smluv a strategii, jejímž cílem bylo znesnadnit co nejvíce alternativním operátorům, aby získali obecné informace o její síti. Toto konstatování podporuje závěr Komise, že prostor pro vyjednávání přiznaný alternativním operátorům byl příliš úzký, přičemž alternativní operátoři tak museli buď přijmout podmínky navržené společností TP, ačkoli tyto podmínky byly v rozporu s ustanoveními relevantních referenčních nabídek, nebo podat návrh na zahájení řízení u UKE, aby donutili TP splnit jeho regulační povinnosti, či se rozhodnout, že na trh nevstoupí (body 305, 314 a 716 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 151 Zadruhé, co se týče omezení fyzického přístupu k síti společnosti TP, je třeba nejprve uvést, že doba trvání některých praktik uplatňovaných společností TP, která je kratší než doba trvání protiprávního jednání, nebo že tyto praktiky se v průběhu tohoto období omezovaly, neprokazuje, že protiprávní jednání bylo méně závažné a pokuta uložená společnosti TP je nepřiměřená. Jak totiž uvádí Komise, různé praktiky společnosti TP přijaté ve fázích, které následovaly po procesu přístupu k její síti, byly komplementární. Rovněž co se týče odmítnutí objednávek alternativních operátorů z technických či formálních důvodů, Komise výslovně uznala, zejména v bodech 83 s 409 odůvodnění napadeného rozhodnutí, že se situace zlepšila a argumenty uplatněné žalobkyní neumožňují mít za to, že Komise při stanovení výše pokuty toto zlepšení nezohlednila. Dále na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, problém nadhodnocení nákladů na investice do připojení na bázi LLU, se netýkal ojedinělého případu. Tento problém totiž oznámili dva alternativní operátoři a UKE na něj poukázal v zápisu z kontroly provedené v roce 2008. Komise v tomto ohledu dále uvádí, že jelikož v tomto období (v roce 2008) využilo připojení na bázi LLU málo operátorů, uvedené tři příklady jsou velmi významné a nemohou být považovány za přehnané. Konečně na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, důkazy shromážděné Komisí, zejména zápis z kontroly provedené UKE v říjnu 2007, jakož i prohlášení alternativních operátorů, potvrzují právně dostačujícím způsobem, že TP oddalovala provádění objednávek na vybudování nebo změnu NAS.
- 152 Zatřetí, co se týče omezeného přístupu k účastnickým linkám, žalobkyně nezpochybňuje vyjádření Komise, které se týká odmítnutí objednávek z formálních a technických důvodů. Pouze uvádí, že problémy související s přístupností linek WLR pro připojení na bázi BSA skončily v říjnu 2007 a problémy související se zpožděním při provádění objednávek na připojení na bázi BSA a LLU se objevily teprve v roce 2007 a na začátku roku 2008. Toto však jednak nemá vliv na závěr Komise, že TP prováděla praktiky, jejichž cílem bylo omezit přístup alternativních operátorů k účastnickým linkám, tj. praktiky, které alternativním operátorům způsobovaly nepříjemnosti, jelikož ovlivňovaly jejich přímé vztahy s koncovými uživateli. Kromě toho Komise výslovně, zejména v bodech 508 a 510 odůvodnění napadeného rozhodnutí, uznala, že skutečnosti týkající se protiprávního jednání, na které žalobkyně poukázala, byly časově omezeny a nic neumožňuje dospět k závěru, že je při stanovení výše pokuty nezohlednila.
- 153 Začtvrté argumenty žalobkyně, které se týkají odmítnutí poskytnout alternativním operátorům správné a spolehlivé obecné informace, rovněž nemohou prokázat, že Komise přecenila závažnost protiprávního jednání při stanovení pokuty uložené společnosti TP.
- 154 Žalobkyně nezpochybňuje tvrzení uvedená v napadeném rozhodnutí, podle nichž zajistit přístup ke správnějším a spolehlivějším obecným informacím bylo technicky možné, a že PTK, dceřiná společnost společnosti TP, takový přístup měla. Žalobkyně rovněž nezpochybňuje, že kvalita obecných informací byla nižší v první fázi období protiprávního jednání, tj. v letech 2005 a 2006. Přesně v tomto okamžiku toto jednání ve spojení se zdržovacími praktikami, které TP prováděla během vyjednávání s alternativními operátory, poškozovalo alternativní operátory nejvíce, jelikož jim znemožňovalo plánovat a uskutečňovat jejich obchodní strategie. Přestože se kvalita obecných informací zlepšila, což Komise uznala (bod 528 odůvodnění napadeného rozhodnutí), napadené rozhodnutí zaznamenalo

případy, potvrzené prohlášeními alternativních operátorů, že byly poskytovány nesprávné nebo protichůdné obecné informace, a to ještě v roce 2008 a 2009. Stejně i přes iniciativy, které TP podnikla, problémy související s poskytnutím informačního rozhraní, které umožňuje přístup k databázím obecných informací, trvaly do roku 2010. Konečně na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, Komise nepřecenila rozsah problémů týkajících se formátu údajů. Uvedla totiž, že tyto problémy se vyskytovaly „někdy“ (bod 529 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Kromě toho tyto problémy, které byly posuzovány v souvislosti s nevyhovující obecnou kvalitou informací poskytnutých společnostmi TP, nastiňují obecný přístup společnosti TP k alternativním operátorům.

155 Komise dále v napadeném rozhodnutí uznala, že TP uskutečnila zejména v roce 2009 iniciativy, které umožnily zlepšit kvalitu těchto informací. Nelze dospět k závěru, že při stanovení výše pokuty toto zlepšení nezohlednila.

156 Vzhledem k výše uvedenému má Tribunál za to, že odpověď Komise v bodech 903 a 907 odůvodnění napadeného rozhodnutí na argumenty společnosti TP, které se týkají proměnlivé doby trvání a intenzity některých praktik, které uskutečňovala v rozporu s právními předpisy a které Komise rozdělila do pěti prvků zakládajících zneužití dominantního postavení – tj. argumenty, které žalobkyně v podstatě opakuje v rámci této části žalobního důvodu – neobsahuje žádné nesprávné právní posouzení či posouzení skutkového stavu. Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, způsob, kterým Komise zohlednila proměnlivou dobu trvání a intenzitu protisoutěžního chování, které jí je vytýkáno, nelze považovat za způsob porušující zásadu proporcionality.

157 Z toho vyplývá, že první část tohoto žalobního důvodu musí být zamítnuta.

– K druhé části žalobního důvodu, vycházející z pochybení, kterými jsou stíženy závěry Komise o dopadu protiprávního jednání na dotčené trhy

158 Druhou částí žalobního důvodu žalobkyně podporovaná společností PIIT jednak uvádí, že posouzení povahy a závažnosti protiprávního jednání, které provedla Komise, je založeno zejména na závěru, že chování společnosti TP mělo skutečný dopad na dotčené trhy. Podle judikatury, zejména z rozsudku ze dne 8. září 2010, Deltafina v. Komise (T-29/05, Sb. rozh., EU:T:2010:355, bod 248), v takovém případě musí Komise poskytnout konkrétní, důvěryhodné a dostatečné indicie, které jí umožní posoudit, jaký skutečný dopad mohlo mít protiprávní jednání z hlediska hospodářské soutěže na dotčeném trhu. Komise v napadeném rozhodnutí přezkoumala pouze jeho pravděpodobné účinky namísto toho, aby přezkoumala skutečné účinky chování společnosti TP na trh.

159 Žalobkyně a PIIT kromě toho tvrdí, že hodnocení těchto pravděpodobných účinků chování společnosti TP na dotčené trhy je nesprávné. Závěry Komise jsou přehnané a nezohledňují faktory, které jsou důležité pro hodnocení dopadu chování žalobkyně.

160 Komise jednak popírá, že při svém posouzení závažnosti protiprávního jednání vycházela ze závěru, že praktiky společnosti TP mají konkrétní negativní dopad na dotčené trhy. Odmítá dále argumenty žalobkyně a společnosti PIIT, že nesprávně posoudila pravděpodobné účinky protiprávního jednání.

161 V tomto ohledu je třeba zaprvé uvést, že argumenty žalobkyně jsou založeny na předpokladu, podle něhož pravidlo stanovené rozsudkem Deltafina v. Komise, bod 158 výše (EU:T:2010:355, bod 248), lze v kontextu použití pokynů pro výpočet pokut uložených podle čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17 a čl. 65 odst. 5 [UO] (Úř. věst. 1998, C 9, s. 3, dále jen „pokyny z roku 1998“), přenést na pokyny z roku 2006.

162 Je třeba připomenout, že podle bodu 1.A pokynů z roku 1998 musela Komise při posouzení závažnosti protiprávního jednání zohlednit zejména jeho „konkrétní dopad na trh, pokud je měřitelný“. V rozsudku Deltafina v. Komise, bod 158 výše (EU:T:2010:355, bod 248), ale i v rozsudku Prym a Prym Consumer v. Komise, bod 65 výše (EU:C:2009:505, body 81 a 82), unijní soud rozhodl, že

konkrétní dopad protiprávního jednání na trh představuje v zásadě pouze nepovinný prvek posouzení závažnosti protiprávního jednání, který je-li dán, je s to umožnit Komisi zvýšit výchozí částku pokuty nad rámec minimální částky. Jestliže Komise pro účely výpočtu pokuty považuje za účelné tento nepovinný prvek zohlednit, nemůže se podle Soudního dvora omezit pouze na uplatnění domněnky, ale musí poskytnout konkrétní, důvěryhodné a dostatečné indicie, které umožní posoudit, jaký skutečný dopad mohlo mít protiprávní jednání z hlediska hospodářské soutěže na uvedený trh.

163 Pokyny z roku 2006, které Komise použila pro výpočet výše pokuty uložené v projednávaném případě, již nestanoví zohlednění „konkrétního dopadu na trh, je-li měřitelný“, v rámci posouzení závažnosti daného protiprávního jednání. Bod 22 pokynů z roku 2006 totiž stanoví, že při rozhodování o tom, zda by se podíl tržeb, k němuž se bude v daném případě přihlížet, měl nacházet ve spodní nebo horní části stupnice do 30 %, vezme Komise v úvahu určitý počet ukazatelů, jako je povaha protiprávního jednání, kumulovaný podíl všech stran na trhu, zeměpisný rozsah protiprávního jednání, implementování či neimplementování protiprávního jednání. Z toho vyplývá, že Komise není obecně povinna zohlednit konkrétní dopad protiprávního jednání na trh, když stanoví podíl hodnoty tržeb určený podle závažnosti. Avšak když není seznam faktorů uvedených v bodě 22 pokynů taxativní, Komise může, považuje-li to za vhodné, zohlednit konkrétní dopad protiprávního jednání na trh, aby tento podíl hodnoty tržeb zvýšila. V takovém případě je třeba mít za to, že se judikatura citovaná v předchozím bodě použije rovněž tehdy, pokud jde o pokyny z roku 2006, takže Komise musí poskytnout konkrétní, důvěryhodné a dostatečné indicie, které jí umožní posoudit, jaký skutečný dopad mohlo mít protiprávní jednání z hlediska hospodářské soutěže na uvedený trh.

164 Zadruhé je třeba uvést, že tato část prvního žalobního důvodu obsahuje dvě skupiny argumentů, z nichž první vychází z nedostatku odůvodnění. Těmito argumenty totiž žalobkyně a PIIT tvrdí, že Komise založila své posouzení závažnosti protiprávního jednání na skutečných negativních účincích, které protiprávní jednání vytýkané společnosti TP mělo na hospodářskou soutěž a spotřebitele. Tvrdí, že v napadeném rozhodnutí Komise pouze přezkoumala pravděpodobné účinky tohoto protiprávního jednání, a neposkytla tedy dostatečné odůvodnění s ohledem na rozsudek *Delfina v. Komise*, bod 158 výše (EU:T:2010:355, bod 248), pokud jde o existenci těchto skutečných účinků. Argumenty zařazenými do druhé skupiny se žalobkyně a PIIT snaží prokázat pochybení, kterých se Komise opustila při posouzení pravděpodobných účinků protiprávního jednání.

165 Zprvce, co se týče argumentů, které tvoří první část, je třeba připomenout, že odůvodnění aktů unijních orgánů vyžadované v článku 296 SFEU musí být posuzováno v závislosti na okolnostech případu, zejména obsahu aktu, povaze dovolávaných důvodů a zájmu, který mohou mít osoby, jimž je akt určen, nebo jiné osoby, jichž se akt bezprostředně a osobně dotýká, na získání vysvětlení (rozsudek ze dne 25. června 2014, *Nexans a Nexans France v. Komise*, C-37/13 P, Sb. rozh., EU:C:2014:2030, body 31 a 32).

166 V projednávaném případě je třeba uvést, že posouzení závažnosti protiprávního jednání, které provedla Komise v bodech 899 až 908 odůvodnění napadeného rozhodnutí, je rozděleno do čtyř částí, přičemž první tři části se týkají povahy protiprávního jednání, podílů na trhu a zeměpisného rozsahu protiprávního jednání a čtvrtá část je shrnutím. V bodě 906 odůvodnění napadeného rozhodnutí, který je součástí shrnutí, Komise uvedla, že při stanovení podílu hodnoty tržeb, který bylo třeba zohlednit za účelem stanovení základní částky pokuty, zohlednila zejména povahu protiprávního jednání, jeho zeměpisný rozsah, podíly na trhu, jakož i skutečnost, že toto protiprávní jednání bylo prováděno.

167 Část napadená žalobkyní se nachází v bodě 902 odůvodnění napadeného rozhodnutí, který se nachází v části týkající se posouzení povahy protiprávního jednání. V této části Komise nejprve uvedla, že za zneužití dominantního postavení ve formě odmítnutí poskytovat služby, které je společnosti TP připisováno, uložila opakovaně pokutu jak samotná Komise, tak i unijní soudy (bod 899 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Uvedla, že relevantní výrobkové trhy mají velký hospodářský význam a hrají ústřední roli při budování informační společnosti, jelikož širokopásmová spojení jsou faktorem, který ovlivňuje poskytování různých digitálních služeb koncovým uživatelům (bod 900 odůvodnění). Komise

rovněž zohlednila skutečnost, že TP je jediným vlastníkem vnitrostátní telekomunikační sítě, a že z tohoto důvodu alternativní operátoři, kteří si přejí poskytovat služby na základě technologie DSL, jsou na ní zcela závislí (bod 901 odůvodnění).

168 V bodě 902 odůvodnění uvedla Komise následující:

„Jak je popsáno v [bodě] VIII.1, chování společnosti TP patří mezi zneužívající jednání, jehož cílem je omezit hospodářskou soutěž na maloobchodním trhu nebo alespoň oddálit vstup nových subjektů na trh nebo vývoj tohoto trhu. Navíc, jak je uvedeno v bodě 892 odůvodnění, TP si byla vědoma skutečnosti, že její chování je protiprávní. Toto má negativní dopad na hospodářskou soutěž a spotřebitele, kterých se negativně dotýká zvýšení cen, omezení volby a počtu inovativních výrobků.“

169 Odůvodnění poskytnuté Komisí v bodech 899 až 906 odůvodnění napadeného rozhodnutí neponechává prostor pro žádnou pochybnost, pokud jde o skutečnosti, na nichž Komise založila své posouzení závažnosti protiprávního jednání a které jsou následující: povaha protiprávního jednání, jeho zeměpisný rozsah, podíl společnosti TP na dotčených trzích a provádění protiprávního jednání touto společností. Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně a PIIT, Komise v bodě 902 odůvodnění napadeného rozhodnutí netvrdila, a z tohoto bodu odůvodnění nelze v žádném případě ve světle celkového odůvodnění týkajícího se závažnosti protiprávního jednání vyvodit, že zohlednila skutečné účinky protiprávního jednání na trh a na spotřebitele tím, že stanovila na základě této závažnosti podíl hodnoty tržeb, který musel být zohledněn za účelem výpočtu základní částky pokuty. Konkrétně větu, na kterou žalobkyně poukazuje, lze vykládat pouze tak, že odkazuje obecně a abstraktně na povahu protiprávního jednání a na skutečnost, že toto protiprávní jednání mohlo negativně ovlivnit hospodářskou soutěž a spotřebitele, v rozsahu, v němž bylo úmyslné a jeho cílem bylo omezit hospodářskou soutěž na maloobchodním trhu nebo zpomalit vývoj tohoto trhu.

170 V tomto ohledu je třeba dále dodat, že zjištění v první a druhé větě dotčeného bodu odůvodnění, která se týkají omezení hospodářské soutěže na maloobchodním trhu a úmyslné povahy protiprávního jednání, jsou popsána pomocí odkazu jednak na bod VIII.1 napadeného rozhodnutí, v němž Komise popisuje strategii společnosti TP, jejímž cílem je omezit hospodářskou soutěž ve všech fázích procesu přístupu alternativních operátorů k její síti, a jednak na bod 892 odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž odůvodnila svůj závěr, že protiprávní jednání bylo spácháno úmyslně. Poslední věta bodu 902 odůvodnění neobsahuje naproti tomu žádný odkaz na bod X.4.4. napadeného rozhodnutí, v němž se Komise vyjádřila k pravděpodobným účinkům protiprávního jednání.

171 Z toho vyplývá, že Komise při posouzení závažnosti protiprávního jednání skutečně nezohlednila účinky protiprávního jednání na dotčených trzích, jehož se dopustila TP, a dokonce ani pravděpodobné účinky tohoto protiprávního jednání, které přezkoumala v bodě X.4.4 napadeného rozhodnutí. Jelikož Komise při posouzení závažnosti protiprávního jednání nezohlednila jeho skutečné účinky, nemusela je v souladu s judikaturou citovanou v bodě 162 výše prokázat.

172 Argument žalobkyně vycházející z nedostatku odůvodnění, pokud jde o prokázání skutečných účinků protiprávního jednání pro potřeby posouzení závažnosti pokuty, tedy musí být zamítnut jako neopodstatněný.

173 Zadruhé, argumenty zařazené do druhé části, kterými žalobkyně a PIIT chtějí prokázat, že se Komise dopustila nesprávného posouzení pravděpodobných účinků protiprávního jednání, musí být považovány za irelevantní. Jelikož Komise nezohlednila pravděpodobné účinky protiprávního jednání při posouzení jeho závažnosti, kterou použila za účelem stanovení podílu hodnoty tržeb zohledněného pro výpočet základní částky pokuty, nemohou případná pochybení při posouzení pravděpodobných účinků protiprávního jednání totiž tuto základní částku ovlivnit.

174 Argumenty, kterými žalobkyně a PIIT chtějí prokázat, že se Komise dopustila nesprávného posouzení pravděpodobných účinků protiprávního jednání, je tedy třeba zamítnout jako irelevantní.

- 175 Z uvedeného vyplývá, že druhá část tohoto žalobního důvodu musí být zamítnuta.
- 176 Kromě toho za účelem posouzení základní částky pokuty s ohledem na zásady proporcionality je třeba zaprvé připomenout, že z judikatury Soudního dvora vyplývá, že výše pokuty závisí nejen na době trvání protisoutěžních jednání, jejich počtu a intenzitě, ale i na povaze protiprávního jednání, na rozsahu dotčeného trhu a zhoršení hospodářského veřejného pořádku, jakož i relativním významu a podílu odpovědných podniků na trhu (v tomto smyslu viz rozsudek KME Germany a další v. Komise, bod 111 výše, EU:C:2011:810, body 96 a 97 a citovaná judikatura). Zadruhé výše pokuty musí rovněž zohlednit takové skutečnosti, jako je odrazující účinek pokuty, chování podniku a riziko, které protiprávní jednání představuje pro cíle Unie. Zatřetí výše pokuty, která je uložena podniku za protiprávní jednání v oblasti hospodářské soutěže, musí být ve vztahu k tomuto protiprávnímu jednání posuzovanému jako celek, přiměřená (v tomto smyslu viz rozsudek Transcatab v. Komise, bod 109 výše, EU:T:2011:562, bod 189).
- 177 Kromě toho podle ustálené judikatury má podnik v dominantním postavení zvláštní odpovědnost nezasahovat svým jednáním do účinné a nenarušené hospodářské soutěže na vnitřním trhu. Pokud má dominantní postavení původ v dřívějším zákonném monopolu, je třeba tuto skutečnost zohlednit (rozsudek ze dne 27. března 2012, Post Danmark, C-209/10, Sb. rozh., EU:C:2012:172, bod 23).
- 178 S ohledem na výše uvedenou judikaturu má Tribunál za to, že v projednávaném případě je při posouzení přiměřenosti pokuty, a přesněji přiměřené povahy základní částky pokuty, důležité zohlednit zaprvé skutečnost, že žalobkyně měla dominantní postavení, které mělo svůj původ v dřívějším zákonném monopolu, jak na velkoobchodním trhu širokopásmového připojení na bázi LLU a BSA, na němž byla jediným dodavatelem, tak na maloobchodním trhu.
- 179 Zadruhé, jak vyplývá z bodů 125 až 136 a 146 až 157 výše, protiprávní jednání, kterého se TP dopustila, jehož existence není jako taková popírána, spočívalo ve vícenásobném, zjevném, trvalém a úmyslném porušování regulačního rámce, podle něhož měla jakožto operátor s významnou silou na trhu povinnost umožnit alternativním operátorům přístup k účastnickému vedení a přístup k souvisejícím službám za transparentních, spravedlivých a nediskriminačních podmínek, ačkoli některá jednotlivá protisoutěžní chování vytýkaná společnosti TP trvala kratší dobu než období protiprávního jednání.
- 180 Zatřetí je nesporné, že TP si byla vědoma protiprávní povahy svého chování, jak z regulačního hlediska, jelikož proti ní bylo zahájeno řízení a byla jí uložena sankce na základě rozhodnutí vnitrostátního regulačního orgánu, která byla potvrzena konečnými rozhodnutími vnitrostátních soudů, tak i z hlediska práva hospodářské soutěže, kdy cílem jejího jednání bylo zabránit nebo oddálit vstup nových subjektů na dotčené výrobkové trhy.
- 181 Začtvrté je nutno konstatovat, že výrobkové trhy, které jsou dotčeny zneužívajícími praktikami společnosti TP a které mají značný rozsah, jelikož se nacházejí na celém území jednoho z největších členských států Unie, mají velký význam jak z hlediska hospodářského, tak společenského, jelikož přístup k širokopásmovému internetu představuje klíčový prvek vývoje informační společnosti.
- 182 Z bodů 899 až 902, 904 a 905 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že Komise při posouzení závažnosti protiprávního jednání tyto skutečnosti zohlednila. V bodech odůvodnění totiž Komise nejprve uvedla, že za zneužití dominantního postavení ve formě odmítnutí poskytnout službu, které je vytýkáno společnosti TP, uložila opakovaně sankce jak samotná Komise, tak unijní soudy. Uvedla, že relevantní výrobkové trhy mají velký hospodářský význam a hrají ústřední roli při budování informační společnosti. Komise rovněž zohlednila skutečnost, že TP byla jediným vlastníkem vnitrostátní telekomunikační sítě, a že z tohoto důvodu alternativní operátoři, kteří si přáli poskytovat služby prostřednictvím technologie DSL, byli zcela závislí na společnosti TP. Kromě toho zdůraznila, že cílem chování společnosti TP je omezit hospodářskou soutěž na maloobchodním trhu nebo alespoň oddálit vstup nových subjektů na trh nebo vývoj tohoto trhu, že toto chování je úmyslné a že má negativní dopad na hospodářskou soutěž a spotřebitele (body 899 až 902 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

Konečně Komise zohlednila skutečnost, že během celého období protiprávního jednání měla TP dominantní postavení nejenom na velkoobchodním trhu, na němž měla monopol, ale i na maloobchodních trzích, na nichž se její podíly na trhu pohybovaly mezi 57 % a 46 % podle příjmů. Komise v tomto ohledu uvedla, že rozdíl mezi podílem společnosti TP na trhu a podílem alternativního operátora na trhu, který je největší po podílu společnosti TP, je značný. Co se týče zeměpisného rozsahu dotčeného trhu, Komise uvedla, že protiprávní jednání, jehož se TP dopustila, zahrnuje celé území Polska (body 904 a 905 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

183 Tyto skutečnosti, které žalobkyně nepopírá, postačují ke zjištění, že zneužití dominantního postavení, které je společnosti TP vytýkáno, bylo závažným protiprávním jednáním.

184 Kromě toho je třeba připomenout, že v souvislosti s použitím pokynů z roku 1998, které stanovily rozdíl mezi velmi závažným, závažným a méně závažným protiprávním jednáním, Tribunál potvrdil posouzení Komise, že provádění praxe tarifních nůžek historicky zavedeným národním telekomunikačním operátorem musí být kvalifikováno jako velmi závažné protiprávní jednání a typické zneužití dominantního postavení (rozsudek ze dne 29. března 2012, Telefónica a Telefónica de España v. Komise T-336/07, Sb. rozh., EU:T:2012:172, body 382 až 387). Je třeba dodat, že Tribunál potvrdil kvalifikaci dotčeného protiprávního jednání jako „velmi závažného“ za celé období dotčeného protiprávního jednání, ačkoli Komise uznala, že toto protiprávní jednání nebylo stejně závažné po celé uvedené období (výše uvedený rozsudek Telefónica a Telefónica de España v. Komise, EU:T:2012:172, body 417 až 419).

185 Ačkoli protiprávní jednání uvedené v článku 102 SFEU, které spočívá v uplatňování tarifních nůžek, má jinou povahu než protiprávní jednání, jehož se dopustila TP, a to odmítnutí poskytnout služby, toto posledně uvedené protiprávní jednání může být rovněž považováno za typické zneužití, které je obzvláště závažné. Ve věci, jež vedla k vydání rozsudku Telefónica a Telefónica de España v. Komise, bod 184 výše (EU:T:2012:172), byla totiž kvalifikace velmi závažného protiprávního jednání v podstatě založena na třech skutečnostech, a to skutečnosti, že žalobkyně nemohla přehlížet protiprávní povahu svého jednání, úmyslnou povahu tohoto jednání, jakož i skutečnost, že historicky zavedený operátor měl prakticky monopolní postavení na velkoobchodním trhu širokopásmového připojení a velmi silné dominantní postavení na maloobchodním trhu. Všechny tyto skutečnosti jsou v projednávaném případě splněny, jelikož není zpochybněna ani úmyslná protiprávní povaha chování společnosti TP, ani velikost jejích podílů na dotčených trzích.

186 Vzhledem k výše uvedeným důvodům má Tribunál za to, že s ohledem na zvláštní závažnost protiprávního jednání, jehož se TP dopustila, Komise neporušila zásadu proporcionality, když stanovila podíl 10 % hodnoty tržeb, který byl zohledněn při výpočtu základní částky pokuty, která byla této společnosti uložena podle odstavců 19 až 22 pokynů z roku 2006.

187 Tento žalobní důvod je tudíž třeba zamítnout jako neopodstatněný.

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu

188 Čtvrtý žalobní důvod vychází z nezohlednění polehčujících okolností. Žalobkyně, podporovaná společností PIIT, v tomto ohledu uvádí, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení a nesprávného posouzení skutkového stavu, když odmítla zohlednit jako polehčující okolnosti tři skutečnosti, které TP uplatnila ve správním řízení, a to zaprvé „rozsáhlé“ investice podniku od data uzavření dohody s UKE za účelem modernizace polské infrastruktury pevných linek ve prospěch alternativních operátorů a koncových uživatelů, zadruhé dobrovolné ukončení protiprávního jednání společností TP a zatřetí závazky, které TP navrhla.

189 Pokud by měl Tribunál za to, že proměnlivá doba trvání a intenzita jejího chování, na které poukázala v rámci první části třetího žalobního důvodu, neodůvodňují snížení základní částky pokuty, žalobkyně kromě toho žádá Tribunál, aby je zohlednil jako polehčující okolnosti.

190 Komise argumenty žalobkyně popírá a navrhuje zamítnutí projednávaného žalobního důvodu.

191 Argumenty, které předložila žalobkyně a PIIT, je třeba posoudit s ohledem na zásady uvedené v bodech 110 až 114 výše.

– K investicím uskutečněným společností TP od data dohody uzavřené s UKE

192 Co se týče investic do zařízení, žalobkyně uvádí, že podle dohody uzavřené s UKE se zavázala provést dva typy investic, a to jednak investice, které mají zlepšit přístup alternativních operátorů ke službám týkajícím se připojení na bázi BSA a ke službám týkajícím se připojení na bázi LLU, a jednak investice, jejichž cílem je modernizace polské infrastruktury pevných linek.

193 Tyto posledně uvedené investice, které byly odhadnuty na 761,4 milionu eur od října 2009 do konce roku 2011, z nichž téměř 168,3 milionu eur bylo vynaloženo na konci roku 2011, musí být podle žalobkyně zohledněny jako polehčující okolnosti. Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že tyto investice jsou dobrovolným opatřením, které jde nad rámec opatření nezbytných pro ukončení protiprávního jednání, které Komise konstatovala a z nichž měli prospěch jak polští zákazníci, tak alternativní operátoři. Tyto investice tudíž musí být kvalifikovány jako opatření napravující protiprávní jednání, jehož se TP dopustila, které je podobné opatření, které Tribunál uznal jako polehčující okolnost ve svém rozsudku ze dne 30. dubna 2009, Nintendo a Nintendo of Europe v. Komise (T-13/03, Sb. rozh., EU:T:2009:131). Tyto investice jsou rovněž srovnatelné s platbami, které provedly soukromé školy ve Spojeném království na základě rozhodnutí orgánu Spojeného království pro hospodářskou soutěž ze dne 20. listopadu 2006 (věc CA 98/05/2006 – Independent Schools).

194 Žalobkyně i PIIT na jednání zdůraznily, že více než 12 % investic do modernizace sítě společnosti TP se týkalo částí polského území, na nichž nebyla žádná infrastruktura, která by umožnila pevný přístup k internetu. Investice v těchto oblastech, nazvaných jako „bílé zóny“ (white spots) nebo „oblasti digitálního vyloučení“ (digital exclusion zones) nejsou pro alternativní operátory zajímavé zejména kvůli hospodářským a právním překážkám, které jsou pro ně typické. V tomto ohledu PIIT odkázala na dokumenty, které potvrzují přínos investic společnosti TP pro alternativní operátory a koncové uživatele a jsou přiloženy ke spisu žalobkyně a jejího spisu vedlejšího účastníka.

195 Kromě toho žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila právního omylu, když odmítla zohlednit tyto investice jako polehčující okolnost z důvodu, že nemění povahu protiprávního jednání. Takové odmítnutí totiž předpokládá, že jako polehčující okolnosti mohou být kvalifikovány pouze okolnosti, které mění povahu protiprávního jednání. Pokyny z roku 2006 uznávají jako možné polehčující okolnosti skutečnosti, které neovlivňují povahu protiprávního jednání, jako je např. spolupráce s Komisí. Žalobkyně tvrdí, že odmítnutí zohlednění těchto investic porušuje rovněž zásadu proporcionality.

196 V tomto ohledu je třeba uvést, že investice, na které odkazuje žalobkyně, souvisí s povinností stanovenou v bodě 2 odst. 1 písm. k) dohody uzavřené s UKE, kterou podepsal předseda UKE a rovněž předseda představenstva společnosti TP. Podle tohoto bodu dohody se TP zavázala, že v souladu s podmínkami popsány v přílohách této dohody zajistí infrastrukturu pevného přístupu k širokopásmovému internetu, která umožní vytvořit nejméně 1 200 000 nových spojení.

197 Bod 6 až 9 preambule této dohody totiž stanoví:

- „6. Předseda UKE má za to, že TP neplní regulační povinnosti, které ji byly uloženy na základě [jeho] rozhodnutí, zejména povinnost nediskriminace, pokud jde o přístup k infrastruktuře společnosti TP.“
7. Společnosti TP byla uložena pokuta v několika desítkách případů, zejména z toho důvodu, že nesplnila ve lhůtách podmínky pro zajištění přístupu v odvětví telekomunikací; neprovedla nabídku definující rámcové podmínky dohod o zpřístupnění účastnického vedení a souvisejících zařízení (nabídka RUO [referenční nabídka zpřístupnění]); porušila rozhodnutí zavádějící nabídku Bitstream Access [služby širokopásmového připojení]; nepředložila pokyn týkající se vedení regulačního účetnictví a popisu výpočtu nákladů na trhu hovorů pocházejících ze sítě společnosti TP; neprovedla rámcovou nabídku společnosti TP na přístup v telekomunikačním odvětví, která se týká propojení sítí (nabídka RIO [referenční nabídka propojení]) a nezpřístupnila obsah dohod o přístupu v odvětví telekomunikací.
8. Regulační povinnosti týkající se přístupu k telekomunikačním sítím, které byly společnosti TP uloženy, neumožnily podle názoru předsedy UKE zajistit účinnou hospodářskou soutěž na dotčených trzích, na nichž TP představuje operátora s významnou silou a tato nedostatečně účinná hospodářská soutěž je podle předsedy UKE trvalé povahy. Proto předseda UKE učinil kroky, jejichž cílem je uložit společnosti TP povinnost funkčního oddělení jakožto regulační opatření.
9. Společnost TP zahájila jednání se subjekty na telekomunikačním trhu, jejichž cílem je stanovit pravidla spolupráce s [alternativními operátory], která podle společnosti TP umožní omezit protisoutěžní a diskriminační chování společnosti TP zjištěné na dotčených trzích, na nichž je [posledně uvedená] operátorem s významnou silou, aby zabránila tomu, že ji bude uložena povinnost funkčního oddělení.“

198 Kromě toho mohlo podle bodu 2 odst. 2 dohody s UKE provádění všech závazků společností TP, které přijala podle uvedené dohody, zejména závazku stanoveného v bodě 2 odst. 1 písm. k) o vybudování 1 200 000 nových spojení, vést podle předsedy UKE k řešení nejzávažnějších problémů, které UKE konstatoval na telekomunikačním trhu, pokud jde o přístup k telekomunikačním sítím, a které jsou uvedeny v bodě 8 preambule dohody, citovaném v bodě 197 výše.

199 Vzhledem k těmto skutečnostem je třeba zaprvé konstatovat, že investice uskutečněné společností TP nelze považovat za nápravná opatření srovnatelná s opatřeními, které Komise uznala ve věci, která vedla k vydání rozsudku *Nintendo a Nintendo of Europe v. Komise*, bod 193 výše (EU:T:2009:131).

200 Na rozdíl od vyrovnávacích náhrad uvedených ve věci, která vedla k vydání rozsudku *Nintendo a Nintendo of Europe v. Komise*, bod 193 výše (EU:T:2009:131), jejichž cílem bylo poskytnout náhradu třetím osobám, které byly definovány v oznámení námitek jako osoby, jež utrpěly finanční újmu kvůli protiprávnímu jednání stíhaných podniků, nebylo cílem vybudování nových linek a investic, které s sebou toto vybudování neslo, poskytnout alternativním operátorům náhradu za případné škody, které by utrpěli, avšak omezit dotčené trhy, na nichž TP jednala jakožto operátor s významnou silou, což předseda UKE definoval jako stav „neexistující účinné [a udržitelné] hospodářské soutěže“. Kromě toho v rozsahu, v němž cílem investic společnosti TP bylo vybudování nových spojení, koncoví uživatelé a alternativní operátoři, kterých se negativně dotkly účinky protisoutěžních jednání společnosti TP, nemohli mít z těchto investic prospěch.

201 Investice, které uskutečnila TP, rovněž nemohou být považovány ani za nápravná opatření, která jsou srovnatelná s platbami, které provedly soukromé školy ve Spojeném království ve věci CA 98/05/2006 – *Independent Schools*. Z rozhodnutí orgánu Spojeného království pro hospodářskou soutěž totiž vyplývá, že soukromé školy, jimž byla uložena sankce za to, že si vyměňovaly informace ohledně zápisného, uzavřely s tímto orgánem formu dohody, podle níž pokuta, která jim byla uložena, byla

relativně nízká. Protiprávně jednající školy se za to zavázaly, že přispějí do vzdělávacího svěřeneckého fondu, který byl vytvořen zvláště ve prospěch studentů, kteří navštěvovali tyto školy během školních let, v nichž se uskutečnila výměna informací týkajících se zápisného. Příspěvky dotčených škol do uvedeného svěřeneckého fondu lze srovnat s platbami učiněnými ve věci, která vedla k vydání rozsudku Nintendo a Nintendo of Europe v. Komise, bod 193 výše (EU:T:2009:131). Nemají naproti tomu stejnou povahu jako investice společnosti TP, jejichž cílem nebylo odškodnit alternativní operátory a koncové uživatele, kterých se negativně dotkly účinky jednání společnosti TP.

- 202 Zadruhé, i když TP přijala závazky definované v dohodě s UKE dobrovolně, je nutno konstatovat, že byly ovlivněny snahou společnosti TP vyhnout se radikálním regulačním opatřením, a to funkčnímu oddělení, které měl v úmyslu provést příslušný regulační orgán, aby ukončil pokračující a opakované porušování regulačního rámce, jehož se dopouštěla TP. V tomto ohledu je třeba dodat, že jak z napadeného rozhodnutí, tak i ze znění dohody s UKE uvedeného v bodě 197 výše vyplývá, že UKE zamýšlel provést funkční oddělení, jelikož se ukázalo, že ostatní opatření přijatá k tomu, aby přinutila TP dodržovat regulační rámec, zejména několik rozhodnutí, kterými ji UKE uložil pokuty, jsou neúčinná (viz bod 153 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Snaha zabránit hrozbě funkčního oddělení tak oslabila dobrovolný charakter závazků přijatých podle dohody, na kterou poukazuje žalobkyně.
- 203 Zatřetí, i když byly investice vysoké a byly uskutečněny v oblastech, které jsou z obchodního hlediska málo atraktivní, představují běžnou součást obchodního života a jsou prováděny s vidinou zisku. Vybudování 1 200 000 nových spojení tak pro TP především znamenalo možnost získat 1 200 000 nových zákazníků v oblastech, v nichž alternativní operátoři, kteří nemají stejnou velikost a nemají k dispozici stejné zdroje jako historicky zavedený operátor, nemohli investovat. I když z investic do modernizace a rozvoje polské infrastruktury pevných linek, kterou vlastnila TP, měli nepřímo prospěch jak koncoví uživatelé, tak alternativní operátoři, je třeba konstatovat, že z těchto investic měla prospěch především TP samotná.
- 204 Konečně začtvrté, pokud jde o argumenty společnosti PIIT, které jsou založeny na dokumentech, které jsou připojeny k jejímu spisu vedlejšího účastníka a spisu žalobkyně, je třeba bez dalšího poukázat na to, že nejsou dostatečně hodnověrné. Tvzení, která PIIT předkládá ve spisu vedlejšího účastníka a která přednesla na jednání, si totiž protirečí s dokumenty, které připojila ke svému spisu vedlejšího účastníka. Rozhodnutí UKE ze dne 28. dubna 2011, které je připojeno v příloze 1 ke spisu vedlejšího účastníka, které TP u polských vnitrostátních soudů nezpochybnila, především poukazuje na negativní dopad, které jednání společnosti TP mělo na vývoj trhu širokopásmového internetového připojení v Polsku, zejména během období protiprávního jednání. Regulátor zdůrazňuje, že uplatňovaná regulační opatření nevedla k zamýšleným výsledkům, pokud jde o skončení diskriminačního chování historicky zavedeného operátora a s ohledem na rovné zacházení se všemi operátory.
- 205 Některé dokumenty, které PIIT předložila, sice potvrzují, že jak alternativní operátoři, tak i UKE uznali příznivé účinky dohody s UKE pro alternativní operátory a koncové uživatele, včetně investic, které plánovalo. Tyto příznivé účinky však nemohou jako polehčující okolnosti odůvodnit snížení základní částky pokuty.
- 206 Výše uvedené příznivé účinky lze připsat dohodě jako takové, a nikoli konkrétně investicím. V dokumentu týkajícím se strategie regulace do roku 2015 z listopadu 2012 (příloha 18 spisu vedlejšího účastníka) tak UKE nejprve uznal, že skutečnost, že TP provedla všechny závazky, které přijala podle dohody, má příznivé účinky pro trh. Stejně tak UKE ve svém vyjádření ze dne 20. listopadu 2011 k účinkům dohody, kterou uzavřel se společností TP (příloha 23 spisu vedlejšího účastníka), poukázal na příznivé účinky, které celá dohoda měla pro alternativní operátory a koncové uživatele. Kromě toho UKE konstatoval, že z této dohody měli prospěch alternativní operátoři a koncoví uživatelé, zejména rozšířením telekomunikační infrastruktury, zlepšením přístupu k této infrastruktuře, zvýšenou hospodářskou soutěží na dotčeném trhu a snížením cen, a současně uvedl, že tato dohoda přinesla rovněž výhody samotné společnosti TP, zejména tím, že jí umožnila vyhnout se funkčnímu oddělení

a případným sporům týkajícím se porušení zásady nediskriminace. Konečně v závěrečné zprávě z května 2010 (příloha 3 spisu vedlejšího účastníka) Netia, která je největším konkurentem společnosti TP na maloobchodním trhu, uznává, že ujednání dohody týkající se dodržování zásady nediskriminace by jí měla umožnit zrychlit aktivaci nových účastnických linek prostřednictvím sítě společnosti TP. Co se týče investic společnosti TP do infrastruktury, Netia pouze uvádí, že zvětší velikost trhu, na němž je aktivní.

207 Komise rovněž zohlednila skutečnost, že se zlepšila situace na dotčeném trhu plynoucí ze změny chování společnosti TP, k níž došlo po podpisu dohody s UKE. Komise totiž rozhodla, že jako datum ukončení protiprávního jednání zvolí datum podpisu dohody.

208 S ohledem na tyto úvahy nelze Komisi vytýkat, že neumožnila společnosti TP, aby se na ni vztahovaly polehčující okolnosti na základě investic, které uskutečnila za účelem modernizace polské infrastruktury pevných linek. V tomto ohledu nezáleží na tom, zda jako polehčující okolnosti mohou být kvalifikovány pouze skutečnosti, které mění povahu protiprávního jednání nebo i skutečnosti, které takto kvalifikovány být nemohou.

209 Z toho vyplývá, že odmítnutí přiznat žalobkyni polehčující okolnost z důvodu investic, které uskutečnila podle dohody s UKE, nelze považovat za porušení bodu 29 pokynů z roku 2006 ani za porušení zásady proporcionality.

– K dobrovolnému ukončení protiprávního jednání

210 Žalobkyně, podporovaná společností PIIT, zdůrazňuje, že podle dohody uzavřené s UKE dobrovolně ukončila protiprávní jednání, a tvrdí, že neuvažovat o této skutečnosti jako o polehčující okolnosti kvůli tomu, že neukončila protiprávní jednání okamžitě po zásahu Komise, je v rozporu se zásadou proporcionality, jakož i bodem 29 pokynů z roku 2006. V tomto ohledu uvádí, že TP se od prosince 2008, tj. již dva měsíce po kontrole Komise v jejích prostorách, které se uskutečnily dne 22. a 26. září 2008 a až do podpisu dohody s UKE dne 22. října 2009 aktivně podílela na tom, aby napravila skutečnosti zakládající zneužití, které Komise konstatovala.

211 Podle bodu 29 prvního pododstavce pokynů z roku 2006 může být základní částka snížena, pokud Komise konstatuje, že existují takové polehčující okolnosti, jako je skutečnost, že dotčený podnik poskytne důkaz, že ukončil protiprávní jednání okamžitě po prvním zásahu Komise.

212 Toto ustanovení přebírá v podstatě bod 3 pokynů z roku 1998. Co se týče uvedeného bodu, měl Tribunál jednak za to, že jeho účelem je v případě, že Komise zahájí v tomto směru šetření, pobídnout podniky, aby okamžitě ukončily svá protisoutěžní jednání (rozsudek ze dne 13. července 2011, Schindler Holding a další v. Komise, T-138/07, Sb. rozh., EU:T:2011:362, bod 274).

213 Ukončení protiprávního jednání po prvních zásazích Komise může podle judikatury dále logicky představovat polehčující okolnost pouze tehdy, pokud existují důvody se domnívat, že podnět k ukončení protisoutěžního jednání byl dotčeným podnikům dán předmětným zásahem (rozsudek ze dne 26. září 2013, Alliance One International v. Komise, C-679/11 P, EU:C:2013:606, bod 80). Jinak řečeno, aby ukončení protiprávního jednání mohlo být uznáno jako polehčující okolnost, musí existovat příčinná souvislost mezi zásahy Komise a ukončením dotčeného protiprávního jednání.

214 V projednávaném případě je nejprve nutno konstatovat, že TP neukončila protiprávní jednání okamžitě po prvním zásahu Komise, a to po kontrolách v jejích prostorách ve Varšavě, které Komise provedla ve spolupráci s polským úřadem hospodářské soutěže od 23. do 26. září 2008. I když totiž TP začala postupně od konce roku 2008 dodržovat své regulační povinnosti, z bodů 574 a 577 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, aniž to žalobkyně zpochybňuje, že kvůli dotčenému chování

společnosti TP se alternativní operátoři i po podpisu dohody s UKE dne 22. října 2009 nadále setkávali s obtížemi, které souvisely s přístupem k velkoobchodním produktům širokopásmového připojení na bázi BSA a LLU.

- 215 Jak vyplývá z bodů 78 a 567 až 571 odůvodnění napadeného rozhodnutí, jakož i bodu 197 výše, a aniž to žalobkyně zpochybňuje, hlavním důvodem podpisu dohody s UKE bylo zabránit funkčnímu oddělení, které zamýšlel provést UKE kvůli tomu, že TP neustále neplnila regulační povinnosti týkající se přístupu ke své síti. Vzhledem k této skutečnosti, nelze příčinnou souvislost, kterou vyžaduje judikatura, mezi kontrolami Komise a ukončením protiprávního jednání společností TP, považovat za prokázanou.
- 216 Konečně Komise uznala význam této dohody a skutečnost, že znamenala obrat v chování společnosti TP tím, že zvolila den podpisu dohody jako den ukončení protiprávního jednání, ačkoli se po podpisu dohody s UKE alternativní operátoři nadále potýkali s problémy souvisejícími s přístupem k velkoobchodním produktům širokopásmového připojení na bázi BSA a LLU, jak bylo uvedeno v bodě 214 výše. Uzavření této dohody mělo významný dopad na výpočet pokuty, jelikož zastavilo násobící koeficient použitý podle doby trvání protiprávního jednání.
- 217 Za těchto okolností nelze považovat odmítnutí přiznat společnosti TP, aby se na ni vztahovala polehčující okolnost stanovená v bodě 29, první odrážky pokynů z roku 2006, za porušení tohoto ustanovení ani za porušení zásady proporcionality.

– K závazkům navrženým společnostmi TP

- 218 Žalobkyně připomíná, že TP předložila návrh závazků, který Komise zamítla. Uvádí, že tento návrh, i když byl zamítnut, by měl být považován za skutečnost, na niž se vztahuje účinná spolupráce ve smyslu bodu 29 pokynů z roku 2006. Skutečnost, že Komise odmítla při výpočtu pokuty zohlednit tento návrh závazků, je mimoto v rozporu se zásadou proporcionality.
- 219 Podle bodu 29 čtvrté odrážky pokynů z roku 2006 může základní částka pokuty být snížena, jestliže Komise konstatuje, že existují takové polehčující okolnosti, jako je skutečnost, že dotyčný podnik účinně spolupracuje s Komisí nad rámec sdělení o shovívavosti a jeho povinností spolupracovat“.
- 220 V tomto ohledu je podle ustálené judikatury snížení částky pokuty na základě spolupráce v rámci správního řízení založeno na úvaze, podle níž taková spolupráce usnadňuje úkol Komise konstatovat protiprávní jednání (viz rozsudek ze dne 19. května 2010, Boliden a další v. Komise, T-19/05, Sb. rozh., EU:T:2010:203, bod 104 a citovaná judikatura).
- 221 Vzhledem k judikatuře citované v bodě 114 výše, je třeba připomenout, že Komisi je ponechán určitý prostor, aby celkově posoudila význam případného snížení výše pokut na základě polehčujících okolností (rozsudek ze dne 16. června 2011, FMC Foret v. Komise, T- 191/06, Sb. rozh., EU:T:2011:277, bod 333). Tento prostor jí musí být přiznán zejména tehdy, pokud se jedná o posouzení užitečnosti spolupráce dotčeného podniku v řízení, jakož i míry, v níž tato spolupráce usnadňuje její úkol konstatovat protiprávní jednání.
- 222 V projednávaném případě žalobkyně uvádí, že před přijetím oznámení námitek TP navrhla Komisi, aby s ní projednala návrh závazků, podle něhož Komisi zejména navrhla, že učiní dohodu s UKE právně závaznou, že bude poskytovat velkoobchodní služby širokopásmového připojení na bázi BSA a LLU v rámci odlišné a oddané obchodní činnosti, že zavede kodex správných postupů a systém kontroly povinností svěřený nezávislému zplnomocněnci.

- 223 Tribunál se však domnívá, že závazky, které TP navrhla, nemohly usnadnit Komisi konstatovat protiprávní jednání. Tyto závazky totiž obsahovaly příslib zlepšení chování společnosti TP, a odkazují tedy spíše na ukončení protiprávního jednání společnosti TP, o jehož existenci již nebylo pochyb.
- 224 Dále má Tribunál za to, že bod 29, čtvrtou odrážku pokynů z roku 2006 nelze rozumně vykládat v tom smyslu, že pouhá skutečnost že podnik navrhne závazky v průběhu správního řízení, postačuje k prokázání účinné spolupráce s Komisí, která jde nad rámec povinností spolupracovat, a tedy k zajištění toho, aby tomuto podniku byla snížena pokuta. Pokud by tomu tak bylo, každému podniku nacházejícímu se v postavení žalobkyně by k dosažení snížení pokuty stačilo, aby předložil návrh závazků bez ohledu na kvalitu a jejich možnost usnadnit úkol Komise konstatovat protiprávním jednání. Takový výklad je v rozporu s *ratio legis* s bodem 29 pokynů z roku 2006, kterým je přímět podniky, aby zahájily úzkou a účinnou spolupráci s Komisí.
- 225 Vzhledem k výše uvedenému nelze odmítnutí přiznat společnosti TP, aby se na ni vztahovaly polehčující okolnosti stanovené v bodě 29 čtvrté odrážce pokynů z roku 2006, považovat ani za porušení tohoto ustanovení ani za porušení zásady proporcionality.

3. K návrhovým žádáním směřujícím ke změně

- 226 Je třeba nejprve uvést, že jelikož napadené rozhodnutí není stíženo žádnou protiprávností nebo pochybením, návrhová žádání směřující ke změně nelze přijmout v rozsahu, v němž usilují o to, aby Tribunál vyvodil z uvedené protiprávnosti či pochybení důsledky, pokud jde o výši pokuty.
- 227 Dále je nutno přezkoumat, s ohledem na všechny skutečnosti uvedené ve spise a zejména ty, které předložila žalobkyně, zda je vhodné, aby Tribunál v rámci pravomoci k soudnímu přezkumu v plné jurisdikci nahradil jinou pokutou pokutu stanovenou Komisí z důvodu, že posledně uvedená pokuta nebyla přiměřená.
- 228 Z uvedeného přezkumu vyplývá, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, způsob, jakým Komise zohlednila v napadeném rozhodnutí proměnlivou dobu trvání a intenzitu jejího chování, byl přiměřený okolnostem projednávaného případu v souladu s požadavky spravedlnosti, nebyl nepřiměřený a neobsahoval pochybení.
- 229 Kromě toho v souladu s judikaturou citovanou v bodě 67 výše je třeba uvést, že neexistovaly okolnosti, o nichž by Komise nevěděla v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí, na něž by byl následně upozorněn unijní soud, a které by mohly odůvodnit změnu výše pokuty.
- 230 Za těchto okolností je třeba zamítnout návrhové žádání směřující ke změně, která žalobkyně předložila, a v důsledku toho zamítnout žalobu v plném rozsahu.

K nákladům řízení

- 231 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.
- 232 Vzhledem k tomu, že Komise nepožadovala, aby bylo společnosti PIIT uloženo nahradit náklady řízení spojené s jejím vedlejším účastenstvím, PIIT tyto náklady řízení neponese.
- 233 ECTA ponese vlastní náklady řízení v souladu s čl. 138 odst. 3 jednacího řádu.

Z těchto důvodů TRIBUNÁL (osmý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**
- 2) **Orange Polska S. A. ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.**
- 3) **Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji a European Competitive Telecommunications Association ponesou vlastní náklady řízení.**

Gratsias

Kančeva

Wetter

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 17. prosince 2015.

Podpisy.

Obsah

Skutečnosti předcházející sporu	2
1. Technologický, právní a skutkový rámec napadeného rozhodnutí	2
2. Správní řízení	4
3. Napadené rozhodnutí	5
Řízení a návrhová žádání účastnic řízení	7
Právní otázky	9
1. K rozsahu sporu	9
2. K návrhovým žádáním směřujícím ke zrušení	10
K návrhovým žádáním směřujícím ke zrušení napadeného rozhodnutí v plném rozsahu	10
K návrhovým žádáním směřujícím k částečnému zrušení napadeného rozhodnutí	11
K prvnímu žalobnímu důvodu	12
Ke druhému žalobnímu důvodu	12
Ke třetímu žalobnímu důvodu	15
– K první části žalobního důvodu, vycházející z nezohlednění skutečnosti, že doba různých skutečností zakládajících protiprávní jednání a jeho intenzita se v průběhu času měnily	16
– K druhé části žalobního důvodu, vycházející z pochybení, kterými jsou stíženy závěry Komise o dopadu protiprávního jednání na dotčené trhy	24
Ke čtvrtému žalobnímu důvodu	28
– K investicím uskutečněným společnostmi TP od data dohody uzavřené s UKE	29
– K dobrovolnému ukončení protiprávního jednání	32
– K závazkům navrženým společnostmi TP	33
3. K návrhovým žádáním směřujícím ke změně	34
K nákladům řízení	34